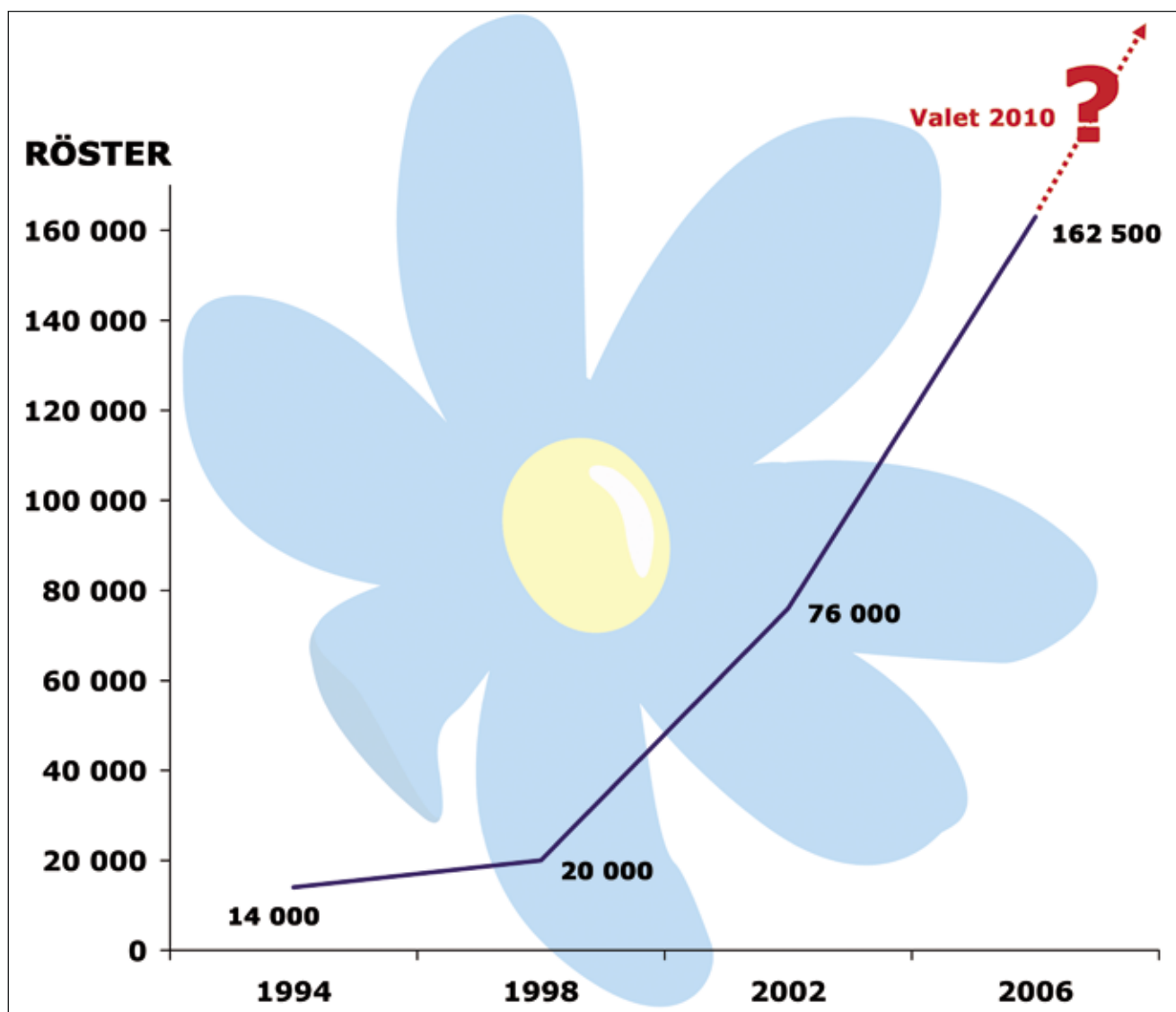

Kurvan pekar åt rätt håll - Sverigedemokraterna knackar på riksdagsporten

I valet den 17 september 2006, erhöll Sverigedemokraterna 162 463 riksdagsröster, 286 mandat i 145 kommuner och 16 mandat i tre landsting. Därmed befäste partiet positionen som det största utanför riksdagen - denna gång helt utan konkurrens. Inget av de i media så omtalade uppstickarpartierna kom i närheten av Sverigedemokraternas resultat.

Framgångarna för Sverigedemokraterna har fortsatt även efter valet. I flera opinionsundersökningar pendlar partiet mellan 3,5 och 4,0 pro-

cent, och i opinionsinstitutet Sentios marsmätning erhöll Sverigedemokraterna hela 4,3 procent.

ITV8-programmet "Sverige i Fokus" den 4 mars, framkom att opinionsinstitutet Synovate Temo spår att Sverigedemokraterna erhåller mellan 4,3 och 8,6 procent i riksdagsvalet 2010. Siffrorna bygger på en historisk beräkning, vilken är baserad på partiets tidigare framgångar. Och att Sverigedemokraterna blir att räkna med i nästa val, bekräftades av landets främste valforskare, Sören Holmberg, i SVT-programmet Agenda, den 16 sep-

tember 2007: "Lägg där till, att vi har en utmaning för alla partierna i Sverigedemokraterna som ligger omkring tre och en halv procent i många opinionsmätningar nu och seriöst knackar på dörren att komma in, både i parlamentet i Bryssel 2009 och i riksdagen 2010."

Den 22 september rapporterade Dagens Nyheter om en stor "icke-officiell" Sifo-undersökning, i vilken det framkommer att Sverigedemokraterna är på väg att bli tredje största parti hos landets män; hela 5,9 procent av de intervjuade männen uppger att

de skulle rösta på Sverigedemokraterna om det vore val i dag. Sverigedemokraterna får i själva verket större stöd än kristdemokraterna (4,4), vänsterpartiet (4,7), miljöpartiet (5,0) och centerpartiet (5,6). Folkpartiet får 6,0 procent och är bara 0,1 procentenhet större. Samtidigt spår Anders Sannerstedt, statsvetare vid Lunds universitet, att Sverigedemokraterna kommer att öka i opinionsundersökningarna och att trenden pekar på att partiet kommer in i riksdagen 2010.

Jimmie Åkesson, partiledare
Sverigedemokraterna

Därför en kampanj om invandringsspolitiken!

Massinvandringen och alla integrations- och mångfaldsprojekt kostar tiotals miljarder årligen. Det sker alltså en omfattande nettoöverföring av resurser från den svenska delen av befolkningen till den invandrade. Det gör massinvandringsspolitiken till en av vår tids viktigaste fördelnings- och välfärds-politiska frågor.

Som jag förklarade för Mona Sahlin i TV4-debatten i april, är vår tillgång på resurser inte obegränsad. När man överför tiotals miljarder till en grupp sker det på bekostnad av en annan. För mig är det enkel matematik. Vi har en gemensamt finansierad välfärd som bygger på principen om att bidra efter förmåga och få efter behov.

När vi på kort tid får hit hundratusentals människor som aldrig bidragit till den gemensamma kakan, men som ändå ska ha del av den hamnar välfärdssystemet i obalans. Denna obalans förändrar förstås de välfärds-politiska förutsättningarna radikalt. Det finns alltså en tämligen enkel förklaring till varför vi inte sett några påtagliga förbättringar av välfärden trots att vi har goda tider och en växande ekonomi.

"När vi på kort tid får hit hundratusentals människor som aldrig bidragit till den gemensamma kakan men som ändå ska ha del av den, hamnar välfärdssystemet i obalans."

Det går helt enkelt inte att prata seriöst om välfärdsproblematiken utan att också beröra massinvandringen. Medan de sju riksdagspartierna tassar som katten kring het gröt, vågar vi peka på det faktum att massinvandringen kommit att förändra och genomsyra hela det svenska samhället, på alla nivåer.

Därför har vi valt att från Sverigedemokraternas sida sjösätta en kampanj om svensk invandringsspolitik. I denna tidning presenteras en rad fakta, vilka klart och tydligt visar att massinvandringen är en enorm förlustaffär för Sverige, samtidigt som vi visar att riksdagspartierna driver en invandringsspolitik som ligger långt ifrån det svenska folkets åsikt i frågan.

Det har kommit att bli allt mer uppenbart att Sverigedemokraternas Sverigevänliga politik behövs i riksdagen!

Sverigedemokraterna
Trygghet & Tradition

FAKTA OM INVANDRING

Det finns en hel del påståenden och myter kring ämnet invandring. En sådan är att de flesta invandrare är flyktingar, vilket inte är sant. I själva verket är endast en liten del av dem som tillåts stanna i Sverige flyktingar i ordets rätta bemärkelse. Det är dessutom så att våra riksdagspartier driver en invandringspolitik som inte alls ligger i linje med vad det svenska folket anser i frågan. Detta visar sammantaget att svensk invandringspolitik måste ändras i grunden.

INVANDRING TILL SVERIGE (2006):

- Under 2006 fick 86 436 personer uppehållstillstånd i Sverige (vilket är en ökning med 23 973 personer sedan år 2005). Den största gruppen, och så många som 31 % (26 668 personer), fick stanna på grund av familjeanknytningskäl. Endast 7 % fick stanna på grund av flyktingskäl, skyddsbehov eller kvotflyktingskäl.
- Så många som 17 % (15 122) fick stanna på grund av den tillfälliga lagen om allmän amnesti. Detta innebär i praktiken att man gav uppehållstillstånd till illegala invandrare. (Läs mer om den allmänna amnestin på sidan 4.)
- Av dem som fick stanna på grund av familjeanknytningskäl, kom den största gruppen från Asien (varav den största gruppen kom från Irak) och Afrika (varav den största gruppen kom från Somalia). Den största europeiska gruppen kom från Serbien-Montenegro. Även bland dem som fick stanna av flyktingskäl utmärker sig länderna Irak, Somalia och Serbien-Montenegro.

Källa: Migrationsverket

SVENSKARNAS ÅSIKTER:

63,6 % anser att "alla utlänningar som begått brott i Sverige bör tvingas att lämna landet" (23,1 % tar avstånd från detta påstående)

81,8 % anser att "invandrarna har skyldighet att anpassa sig till vårt lands vanor"

49,8 % anser att "det borde vara förbjudet att bära slöja i skolan eller i arbetet" (29,1 % tar avstånd från detta påstående)

66,9 % anser att "det finns grupper av invandrare som inte klarar av att integreras i vår kultur"

36,8 % anser att "många utlänningar kommer till Sverige bara för att utnyttja våra sociala förmåner" (35,5 % tar avstånd från detta påstående)

54,5 % anser att "religiösa friskolor motverkar integration" (7,6 % tar avstånd från detta påstående)

Källa: Mångfaldsbarometern 2007

57,0 % säger att "jag skulle ha svårt att flytta till ett område där det bor många muslimer"

43,8 % säger att "vi bör inte släppa in fler invandrare i Sverige"

Källa: Integrationsbarometern 2007

61,3 % anser att "vi [INTE] bör underlätta utövandet av islam i Sverige"

52,6 % anser att "vi [INTE] bör stödja utbildningen av imamer (muslimska ledare) i Sverige för att underlätta utövningen av islam"

35,7 % är negativa till att man bygger moskéer i Sverige (endast 20,6 % är positiva)

78,2 % anser att "muslimer bör anstränga sig mer för att anpassa sig till det svenska samhället"

62,0 % anser att "invandrare som tänker stanna i Sverige bör i sitt eget intresse bli så lika svenskarna som möjligt"

Källa: Integrationsbarometern 2005

SVERIGEDEMOKRATERNA KRÄVER EN ANSVARSFULL INVANDRINGSPOLITIK!

Sverige har tagit emot alltför många invandrare på för kort tid, endast en bråkdel har varit flyktingar. Detta har orsakat ekonomiska, sociala och kulturella problem, samtidigt som det minskat möjligheterna att förbättra stödet till verkligt nödlidande människor runt om i världen. Den oansvariga och kravlösa svenska integrations- och invandringspolitiken har även gett upphov till segregation, rotlöshet, kriminalitet och ökade motsättningar. Den mångkulturella samhällsordningen är i dag ett allvarligt hot mot den inre sammanhållning och stabilitet som utgör grunden för hela den solidariska svenska välfärdsmodellen. Sverigedemokraterna vill:

» Stoppa massinvandringen och återgå till en ansvarsfull invandringspolitik där invandringen begränsas till en nivå som inte är högre än i våra grannländer.

» Skärpa villkoren för svenskt medborgarskap. Ett grundkrav ska vara att man levit i Sverige permanent och laglydigt under lång tid, att man behärskar svenska språket i tal och skrift, samt har tagit till sig den svenska kulturen.

» Återgå till den assimileringspolitik som gällde fram till mitten av 1970-talet och som innebär att det är invandrarna som skall anpassa sig till det svenska samhället och inte tvärtom.

» Höja återvandringsbidraget och stimulera utlänningar utan skyddsbehov och möjlighet till egen försörjning att återvända till sina hemländer.

» Höja biståndet i takt med att kostnaderna för invandringen minskar och satsa på att hjälpa verkliga flyktingar i deras närområden.

» Att tillfälliga uppehållstillstånd skall vara regel, samt avskaffa alla former av sär rättigheter och etnisk kvotering.

SD KURIREN

© Sverigedemokraterna
Eftertryck tillåts endast om källan anges.

SVERIGEDEMOKRATERNA
Box 200 85, 104 60 Stockholm
Tel: 08-50 00 00 50
E-post: info@sverigedemokraterna.se
www.sverigedemokraterna.se

SD-KURIREN
Box 130 45, 250 13 Helsingborg
Telefon: 0455-151 33
E-post: redaktion@sdkuriren.se

HEMSIDA
www.sdkuriren.se

**ANSVARIG UTGIVARE
& CHEFREDAKTÖR**

Richard Jomshof
Telefon: 0455-30 52 14
richard.jomshof@sdkuriren.se

REDAKTION

Jens Leandersson
jens.leandersson@sdkuriren.se

Mattias Karlsson
mattias.karlsson@sdkuriren.se

David Lång
david.lang@sdkuriren.se

Björn Söder
bjorn.soder@sdkuriren.se

**ÖVRIGA SKRIBENTER
I DETTA NUMMER**
Johnny Skalin, Jimmie Åkesson

UTGIVNING

SD-Kuriren utkommer med cirka sex nummer per år till Sverigedemokraternas medlemmar samt övriga prenumeranter.

PRENUMERATION

Sex nummer - 50 kronor
Insättes på bankgiro 5280-7005

ANNONSERING

Se www.sdkuriren.se
eller ring 0455-151 33.

UPPLAGA

100 000 ex (oktober 2007)

SD-Kuriren utges av Sverigedemokraterna och är officiellt partiorgan. De åsikter redaktionen eller externa skribenter uttrycker i tidningen behöver inte nödvändigtvis motsvara partiets ståndpunkter. Redaktionen tar tacksamt emot foton, artiklar, sakuppgifter, tidningsurklipp och teckningar. Insänt material betraktas som tillhörande SD-K:s arkiv. Redaktionen förbehåller sig rätten att korta, rätta, redigera, illustrera och publicera insänt material. Redaktionen ansvarar inte för obeställt material.

ISSN 0284-6861.

Besök SD-Kuriren på nätet!
Över 100 000 besök varje månad. Uppdateringar dygnet runt.

[www.sdkuriren.se]

Islamiseringen av Sverige

Svensk invandringspolitik är unik. Från en muslimsk population på ett par tusen individer under 1960-talet har vi i dag 470 000 muslimer i Sverige, detta enligt uppgifter från Mahmoud Aldebe, ordförande i Sveriges Muslimska Förbund. Och den muslimska populationen växer allt snabbare, inte bara genom massinvandring utan även genom en hög nativitet.

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

I tidningen Nya Dagen den 22 augusti 2001 stod för övrigt följande att läsa:

"Av de flyktingar som i fjol fick besked av Migrationsverket att de får stanna var nio av tio muslimer. [...] Flera flyktinggrupper har på senare tid framfört i debatten att det verkar som om muslimer har lättare än andra grupper att få igenom sina ansökningar om asyl i Sverige."

Extrema åsikter bland muslimer

Det finns flera anledningar till att en allt för stor muslimsk population i Sverige kommer att skapa mycket svåra problem framöver: I undersökningen Verlockender Fundamentalism från 1997, som genomfördes bland 1 200 turkiska ungdomar om deras attityd till Tyskland och islam, framkom att framförallt de yngre turkarna blivit allt radikalare: 35,9 procent var till exempel villiga att tillgripa fysiskt våld mot otrogna (icke-muslimer) om den muslimska gemenskapen gynnades av detta. 23,2 procent ansåg att alla som motsätter sig islam skall dödas. 50,2 procent menade att även om de bor i Tyskland, ska de inte anpassa sig till Väst utan leva enligt islam, och mer än två tredjedelar menade att de aldrig kunde känna sig som tyskar eftersom de inte hörde hemma där. 65 procent föredrog dessutom en "stark politisk hand", vilket rimmar myck-

et illa med de demokratiska värden vi värnar.

Den 27 juli 2005 rapporterade norska Aftenposten om flera opinionsundersökningar gjorda i Storbritannien, vilka syftade till att undersöka åsikterna hos landets muslimer. På frågan om det är viktigast att vara muslim eller britt, svarade hela 68 procent muslim på frågan, och endast 14 ansåg att det var viktigare att vara britt. Resultatet vilket sände en chockvåg över Storbritannien.

Den brittiska tidningen Sunday Telegraph rapporterade den 12 mars 2006 om en opinionsundersökning där så många som fyrtio procent av Storbritanniens muslimer säger sig vilja införa muslimska shari-alagar i de delar av Storbritannien där muslimer är den dominerande befolkningsgruppen. I samma tidning meddelade Patrick Sookdheo, tidigare muslim och nu ledare för "Institutet för studier av islam och kristendom" samt rådgivare för den brittiska armén i säkerhetsfrågor relaterat till islam, att han ser med oro på framtiden. Sookdheo varnade för att det inom ett årtionde kommer att finnas delar av brittiska städer som inte följer Storbritanniens lagar utan i stället kontrolleras av muslimska imamer.

Utbredd fanatism inom islam

Vi har i årtal matats med bilder på muslimska fundamentalister som utan pardon mördar kvinnor och barn, som kidnappar och halalslaktar hjälparbetare eller ger sig på sina motståndare genom att spränga sig själva i bitar bland skolungdomar och cafégäster. Sådana dåd visar med största tydlighet hur farlig islam som religion är. Naturligtvis går det inte att dra alla muslimer över en kam. Det gör jag inte heller. Alla muslimer är naturligtvis inte terrorister, och alla terrorister är naturligtvis inte muslimer. Men det är dags att inse att islam skiljer sig från övriga världsreligioner genom sin utbredda och oerhörda fanatism.

I Aftonbladet den 16 september

2001 stod det att läsa om världens tolv största terroristorganisationer; tio av dessa var islamistiska. I takt med den muslimska massinvandringen till Sverige har dessa även fått fotfäste här: Säpo avslöjade 2001 att ett tiotal islamistiska terroristorganisationer etablerat sig i Sverige under 1990-talet. Förutom att dessa delfinansierar islamistisk terror världen över, finns det enligt Säpo bevis på att "svenska" muslimer värvas till jihad, det heliga kriget.

The Times avslöjade den 31 augusti 2002 att den brittiska säkerhetstjänsten anser att Skandinavien i allmänhet, och Sverige i synnerhet, är rena himmelriket för radikala muslimer, och man menade att: "Antalet fundamentalistiska muslimer i Sverige ökar kraftigt beroende på landets relativt liberala asylregler."

Krav på rättigheter

I takt med att muslimerna blir allt fler ökar kraven på det svenska samhället och många muslimer menar till och med att det svenska samhället ska omdanas för att passa dem. Man menar att det ska införas muslimska demokratifientliga shari-alagar i Sverige, lagar som endast tar hänsyn till Koranen och som inte på något sätt erkänner Sveriges lagar. Runt om i Sverige upprättas muslimska skolor. Målet med egen skolundervisning och hemspråksundervisning är att "intranget" från det svenska samhället ska förhindras. Segregationen ökar. Mahmoud Aldebe framförde våren 2006 i ett brev till de politiska partierna, krav om särslagstiftning för muslimer. Några av de mest anmärkningsvärda kraven är:

» att det inrättas en moské i varje stad eller kommun, vilka bör byggas med räntefria lån

» att det etableras muslimska grundskolor i områden med många muslimer

» att muslimska barn ges möjlighet till undervisning i homogena grupper i hemspråk och islam i de kommunala skolorna

» att det startas en imamutbildning

Muslimernas krav på det svenska samhället blir allt fler...

vid våra svenska universitet och högskolor

» att muslimerna får dispens att utföra så kallad halalslakt

Socialdemokraterna och islam

Tisdagen den 2 maj 2006 granskade SVT:s Uppdrag granskning de muslimska riksförbunden och då särskilt Sveriges Muslimska Råd (SMR), med högkvarter i en av landets mest kända moskéer, Södermoskén i Stockholm. I programmet framkom att flera av företrädarna för SMR förespråkar demokratiföraktande muslimska shari-alagar för muslimer i Sverige, men också att SMR har ett mycket nära samarbete med de kristna socialdemokraterna i Broderskapsrörelsen.

I programmet framkom dessutom att Mahmoud Aldebe, ordförande för Sveriges Muslimska Förbund, efter valet 2002 skickade ett gratulationsbrev till Göran Persson. I brevet stod bland annat följande att läsa:

"Muslimerna gratulerar dig för segern i succévalet. Vi och många av våra företrädare för muslimerna runt om i landet har arbetat hårt för (s)-segern och ökat muslimernas del-

tagande i valet, särskilt i Stockholm. Mätningarna påpekade högst 38 % men tillsammans vände vi det till (s)-seger över 40 %. Vi muslimer önskar dig framgång och lycka till denna 4 år framåt. Vi hoppas att ni kommer att uppfylla några av muslimernas krav i framtiden."

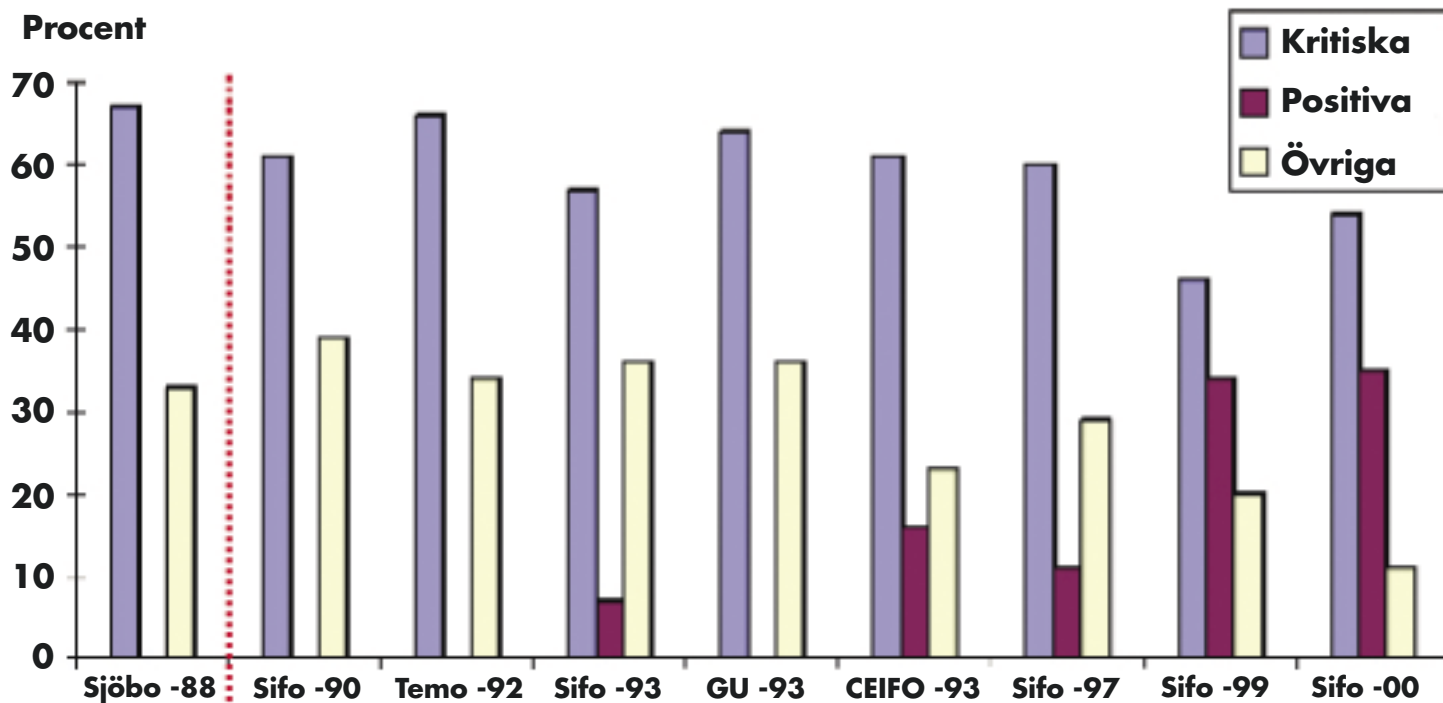
Frilansjournalisten Salam Karam skrev följande i Expressen den 9 september 2005 om socialdemokratin och islam:

"Ledande figurer i muslimska församlingar är också aktiva i socialdemokratin, och man har mycket goda relationer till Sveriges kristna socialdemokrater, Broderskapsrörelsen. Socialdemokraterna i sin tur, och kanske som ett tack för det stöd de från moskéledningen, har visat en tendens att ignorera och blunda för det faktum att extremism finns på vissa av våra moskéer."

Dags att säga ifrån

Det är nu dags att inte bara reagera, utan även att agera. På samma sätt som den demokratiska världen tog kampen mot nazismen under 1930- och 40-talen, måste vi idag ta kampen mot islam och islamisterna.

Svenskarnas syn på invandringen - opinionsundersökningar 1990-2000

Diagrammet är en sammanställning över opinionsundersökningar genomförda åren 1990-2000 vad beträffar svenskarnas inställning till invandringen. Undersökningarna skiljer sig åt vad gäller frågeställningar och svarsalternativ. För att göra det pedagogiskt har deltagarna delats in i tre olika grupper: Kritiska (till omfattande invandring), Positiva (till omfattande invandring) och Övriga (de som svarat "Ingen åsikt" eller "Vet ej"). I några fall saknas uppgifter om hur stor andel som är positiva, varför dessa lagts in under gruppen Övriga.

Vad beträffar Sifos undersökningar 1999 och 2000, ändrade man där sina svarsalternativ. I stället fick deltagarna välja mellan om "invandringen varit för stor" eller om "invandringen varit lagom". Detta kan man naturligtvis tolka lite hur man vill, eftersom "lagom" mycket väl kan innebära att man inte vill ha mer invandring. Således kan med stor sannolikhet gruppen "Kritiska" utökas åren 1999 och 2000.

Undersökningarna visar med klar tydlighet, att riksdagspartierna hela tiden fört en invandringspolitik som inte överensstämmer med det svenska folkets åsikt i frågan.

Ovillkorat medborgarskap

Trots att drygt 90 procent av de asylsökande som kommer till Sverige enligt Migrationsverket saknar identitetshandlingar, är det inget av våra riksdagspartier som verkar vilja åtgärda problemet. Ingen tycks ställa sig frågan hur det kan komma sig att den som rest över halva jordklotet för att komma till Sverige, inte har några identitetshandlingar.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

I Dansk Folkepartis Danmark är det, till skillnad från i Sverige, möjligt att återkalla medborgarskap.

Samtidigt säljs det falska identitetshandlingar på löpande band till asylsökande. Den 21 januari 2007 kunde man till exempel läsa i norska Aftenposten att Iraks ambassad i Stockholm hade utfärdat så många som 26 000 pass på falska grunder till asylsökande från Iran, Libanon, Syrien och Turkiet. Migrationsverkets ID-expert, Bengt Hellström, uppgav i samband med avslöjandet att Migrationsverket under två års tid fått uppgifter om att det utfärdas falska pass på ambassaden, vilket också hade rapporterats vidare till UD, dock utan något som helst ingripande från Sveriges sida.

Den som valt att ljuga om sin identitet går dock säker; en statlig offentlig utredning (SOU 2006:2, Omprövning av medborgarskap) har nämligen fastslagit att återkallande av svenskt medborgarskap för den som tillskansat sig detta på helt oriktiga grunder, inte är möjligt, även om urkundsförfalskning och lögn ligger till grund för medborgarskapet.

I samma statliga utredning (SOU

2006:2) framgår att återkallande av medborgarskap som beviljats på felaktiga grunder däremot är möjligt i Danmark (sedan 2002), Finland (sedan 2003), Norge (oklart när lagen trädde i kraft), Nederländerna (sedan 2003), Storbritannien (sedan 1948), Tyskland (oklart när lagen trädde i kraft) och Kanada (sedan 1977), vilket tydligt visar att svensk invandringspolitik är unik i sitt slag.

När Sverige genom riksdagspartierna skyddar invandrade lögnare, men också mördare, våldtäktsmän och terrorister, så gör man samtidigt alla skötsamma invandrare en björntjänst. Det är i själva verket stötande för rättsmedvetandet att människor innehar svenskt medborgarskap utan att vi vet vilka de är och varifrån de kommer.

Sverigedemokraterna tänker verka för att svensk lag anpassas efter övriga nordiska länder i frågan om återkallande av medborgarskap för dem som ljugit om sin identitet vid asylansökan eller ansökan om medborgarskap. Det är både en fråga om säkerhet och en skyldighet mot de

invandrare som anpassat sig till det svenska samhället. I Sverigedemokraternas invandringspolitiska handlingsprogram står följande skrivet:

"Kraven för att få svenskt medborgarskap skall skärpas kraftigt. Grundläggande krav skall vara att man varit bosatt i landet i minst tio år och att man under denna tid uppvisat en klanderfri vandring. Genom ett obligatoriskt medborgarskapstest skall man också visa att man tagit till sig det svenska språket och skaffat sig grundläggande kunskaper om svensk historia och svenskt samhällsliv. Därtill skall man också underteckna en deklaration där man bekräftar sin lojalitet med Sverige och förbinder sig att respektera svenska lagar och övriga samhällsregler.

Personer som erhållit medborgarskap eller uppehållstillstånd på falska grunder, till exempel genom att ljuga om sin identitet eller genom att muta myndighetspersonal skall kunna få dessa indragna och utvisas. Den som är svensk medborgare skall inte kunna inneha annat medborgarskap utöver det svenska."

Inhuman invandringspolitik

Antalet asylsökande till landet fortsätter att öka. Invandringen förra året motsvarade cirka en procent av landets befolkning, eller lika mycket som en medelstor svensk stad. Av alla som sökt asyl i västvärlden i år, har hela en åttondel sökt sig till lilla Sverige, enligt statistik från FN:s flyktingorgan UNHCR (Asylumtrends - Second quarter 2007). Bara USA är ett större asylland. Men inte minst ser antalet ensamkommande barn i år ut att tredubblas jämfört med 2005.

Johnny Skalin

johnny.skalin@sverigedemokraterna.se

Invandring av denna proportion genererar naturligtvis stora ekonomiska konsekvenser. Men mottagandet av ensamkommande asylsökande

barn, som i de flesta fall brukar visa sig vara ungdomar i de sena tonåren, är särskilt kostsam. Kostnaden per barn brukar beroende på mottagar kommun beräknas ligga på minst 1900 kronor per barn och dag. För samma summa dessa asylsökande kostar i Sverige per dag, försörjer SOS-barnbyar barn i dess närområde en hel månad, och då givetvis också med tillgång till medicin, sjukvård och skola. Dessutom med fördelen att de får växa upp i en miljö de känner. De får även - till skillnad mot för i Sverige - också tillgång till en kärleksfull fostermamma samt ofta även kontakt med en eller flera släktingar.

Ensamkommande asylsökande till Sverige innebär således både ett resursslöseri, därtill för kommunerna från staten icke bidragsgill anhörginvandring, såväl som en för asyl-ungdomarna uppväxt i en kulturellt främmande miljö med mycket sämre

möjligheter till kontakt med släkt som kärleksfulla fostermammor. De "ensamkommande barnen" kommer dessutom främst ifrån Irak, Somalia och Afghanistan, vilket innebär att de anhöriga saknar kvalifikationer och språkkunskaper för att kunna jobba i Sverige på lång tid, eller i vissa fall aldrig någonsin.

Den politik som möjliggör att Sverige, trots landets ringa storlek, för närvarande är världens näst största asylmottagarland, är både inhuman och kontraproduktiv. Den hjälper i mycket liten mån verkliga flyktingar och den hjälper dessutom långt färre flyktingar än som skulle kunna hjälpas på plats i närområdet. Kostnaden för galenskaperna är inte minst ökade besparingskrav inom samhällets samtliga verksamhetsområden. Sverige är i stort behov av ett moratorium i mottagandet av invandrare. Den signalen vill Sverigedemokraterna skicka till riksdagen.

blogg@sd-k

Sedan en tid tillbaka finns Jimmie Åkessons blogg på www.sd-kuriren.se, där aktualiteter kommenteras.

Kostsam amnesti

För två år sedan fattade riksdagen beslut i den omdebatterade amnestifrågan. Illegala invandrare som efter avvisningsbeslut gömt sig undan myndigheterna skulle få en ny prövning. Förslaget utmynnade i en tillfällig asyltag, som tagit de svenska integrationsproblemen till en ny nivå. Inte minst möttes man svårigheter med placeringen - få kommuner var beredda att öka sitt mottagande.

I fronten för detta förslag stod miljöpartiet, som med sin speciella ställning i riksdagen kunde tvinga fram ett beslut. Där stod också Svenska kyrkans män och kvinnor, som har gått samman i det så kallade Påskuppropet. Totalt rörde det sig om drygt 15 000 människor. Den initiala kostnaden beräknades hamna kring åtta miljarder kronor.

Vid en första anblick kan man tycka att detta förslag var behjärtansvärt, att de här människorna står för det goda och självklara. Vid närmare eftertanke finner man dock anledning att komma med några invändningar.

"Det blir allt tydligare att Sverige är i stort behov av en mer realistisk och verklighetsanpassad invandringspolitik."

1. Var det rättvist?

Vårt svenska samhälle bygger på principen om rättsstaten - att alla är lika inför lagen. De människor som beviljades amnesti hade tidigare fått sina ansökningar prövade utifrån de lagar och regler vi gemensamt beslutat om i demokratisk ordning. De har valt att inte respektera dessa beslut utan har hållit sig undan myndigheterna. Kan det anses rättvist att belöna ett sådant beteende med amnesti? Naturligtvis inte! Det är snarare djupt orättvist, inte minst mot de människor som faktiskt följt lagen och respekterat myndigheternas beslut.

2. Vem betalar?

Svensk invandringspolitik är unik i förhållande till övriga EU. Den årliga invandringen motsvarar antalet invånare i en medelstor svensk stad. Rekord slogs 2006 då nästan 90 000 personer fick uppehållstillstånd i Sverige. Att få ett permanent uppehållstillstånd innebär inte bara att man får rätt att uppehålla sig i Sverige. Det innebär också att man får tillgång till hela vårt välfärdssystem, och alltså är garanterad en livstids försörjning med svenska skattemedel. Den vidlyftiga invandringspolitiken kostar oss alltså redan enorma summor varje år.

Vem som skulle betala för dem som beviljades amnesti framgick inte av vare sig Påskuppropet eller riksdagsdebatten. Det är i vanlig ordning lätt att vara godhjärtad och generös när någon annan ska betala för det.

3. Var det önskvärt?

Vår invandringspolitik är oerhört generös. De som verkligen har flyktingskäl får stanna i Sverige. De som kan tänkas bli föremål för allmän amnesti har bevisligen inga flyktingskäl och då ska de heller inte ha uppehållstillstånd. Det är bättre att vi lägger resurserna på att hjälpa riktiga flyktingar. Eller varför inte på att upprätthålla lag och ordning, förbättra äldreomsorgen eller sätta fler människor i arbete?

Det blir allt tydligare att Sverige är i stort behov av en mer realistisk och verklighetsanpassad invandringspolitik. Tydligt är också att inget av de nuvarande riksdagspartierna kommer att byta fot. Den som vill se en förändring har bara ett alternativ - Sverigedemokraterna.

ÄLDREFÖRSÖRJNINGSTÖDET

Äldreförsörjningsstödet röstades igenom i riksdagen 2001 under rubriken "Lättare för anhörginvandring". Istället för socialbidrag, kan anhörginvandrare över 65 år, trots att de aldrig arbetat eller betalat skatt i Sverige, få äldreförsörjningsstöd på närmare 10 000 kronor i månaden - skattefritt. Samtidigt lever allt fler svenska pensionärer under existensminimum. Är detta verkligen rättvist?

Svensk integration får bottenbetyg

I en undersökning som EU-kommissionen låtit göra, framgår det att Stockholm är den huvudstad i EU som är sämst på att integrera invandrare, rapporterar Riksdag & Departement den 26 juli.

I undersökningen har hela 40 000 in-

vånare i totalt 75 städer i EU, Kroatien och Turkiet, svarat på frågor om sin hemstad. Två svenska städer ingick i undersökningen: Stockholm och Malmö.

När det gäller integration av invandrare, utmärker sig de båda svenska städerna markant från öv-

riga; så många som 78 procent av stockholmarna och hela 83 procent av malmöborna anser att påståendet "utlänningar är väl integrerade" inte stämmer. Genomsnittet för de 75 städerna är 33 procent.

Muhammedkonflikten fortsätter

Det flesta känner säkert till den så kallade Muhammedkonflikten, och jag syftar då på den första konflikten då en våg av protester svepte över stora delar av den muslimska världen, detta sedan den danska morgontidningen Jyllands-Posten beslutat att trycka tolv teckningar/karikatyror av den muslimske profeten Muhammed.

Richard Jomshof

richard.jomshof@sverigedemokraterna.se

Bakgrunden till beslutet att publicera teckningarna var att en dansk barnboks författare inte kunde hitta någon illustratör till sin nya bok om Muhammads liv. Detta då tilltänkta illustratörer inte vågade ställa upp av rädsla för sina liv, varpå Jyllands-Posten ställde frågan om Danmark var underkastad islamsk censur. Tidningen bestämde sig för att bjuda in de 40 medlemmarna i landets teckningstecknarförbundet för att teckna Muhammed, av vilka tolv valde att ställa upp. De tolv teckningarna kom sedan att användas som en illustration till en artikel om den tilltagande och hotande självcensuren inom islam. Man ville också visa att man från tidningens sida värnar det fria ordet och den öppna debatten och att yttrandefriheten står över islams förbud att avbilda Muhammed.

Publiceringen den 30 september 2005 mottogs med muslimska protester i Danmark, vilket inte minst framkom med tydlighet den 14 oktober 2005 då närmare 3 500 muslimer deltog i en demonstration mot Jyllands-Posten i Köpenhamn. En rad hot skickades också till tidningen via telefon och e-post, vilket tvingade tidningen till att hyra in en vaktfirma för att garantera säkerheten för tidningen och dess anställda. Flera av tecknarna tvingades gå under jorden sedan de hotats till livet. Belöning till den som kunde tänka sig att döda någon av tecknarna utlovades dessutom från flera olika håll.

Muslimskt toppmöte

Under det två dagar långa toppmötet med den muslimska världens kanske viktigaste organisation, Islamiska Konferensorganisationen (OIC), i Mekka i början av december 2005, där stats- och regeringschefer från världens muslimska länder deltog, enades deltagarna om att fördöma Danmark, men också att teckningarna ansågs vara vanhelgande. I samband med detta valde Egypten att initiera en bredare protestaktion vilken syftade till en omfattande handelsbojkott från de 57 medlemsländerna i den islamiska kulturella sam-

arbetsorganisationen kallad ISESCO mot Danmark.

Sedan dess är det mesta väl känt för de flesta; massdemonstrationer runt om i den muslimska världen, brinnande ambassader, mördade människor, skändade flaggor och bojkott av danska varor, bara för att nämna några exempel.

Danmarks statsminister Anders Fogh Rasmussen påpekade tidigt att det är rättssystemet och inte den danska regeringen som har rätt att avgöra om teckningarna på Muhammed strider mot yttrandefriheten eller inte, samtidigt som han menade att "det är nödvändigt att hela tiden provocera och utmana yttrandefriheten" och att samhället annars stagnar.

"En av anledningarna till att vårt samhälle har upplevt så stora framsteg, inte bara i det senaste århundradet utan i flera århundraden, beror på att det har funnits människor som har haft modet att provocera. Några blev kallade kättare, och andra miste livet. Det är befriande att det fanns några som vågade ta på sig rollen som kättare och hålla fast vid att jorden inte var platt utan rund. Det handlar helt grundläggande om att upplysta fria samhällen kommer längre än oupplysta ofria samhällen, bara för att några törs provocera och kritisera auktoriteter, oavsett om det rör sig om politiska eller religiösa auktoriteter", betonade Anders Fogh Rasmussen i Jyllands-Posten den 30 oktober 2005.

En muslimsk provokation

Vad gäller de muslimska reaktionerna på publiceringen ser jag det som ett angrepp på det fria, demokratiska Danmark. Reaktionerna visar också med tydlighet vilka enorma skillnader det finns mellan i detta fall Danmark och inte bara stora delar av det muslimska samfundet i Danmark, utan även stora delar av den klart odemokratiska muslimska världen.

Vi måste dessutom komma ihåg att konflikten började på allvar först när imamer från Danmark begav sig till Mellanöstern i syfte att smutskasta och sprida lögnerna om Jyllands-Posten och Danmark: Eftersom att de publicerade teckningarna i Jyllands-Posten tydligen inte var provocerande nog, valde imamerna att ta med sig och visa upp helt andra bilder och teckningar, långt mer provocerande än de teckningar som publicerades i Jyllands-Posten. På en av dessa avbildas profeten Muhammed som pedofil, på en annan med gristryne. Ytterligare en av bilderna föreställer en bedjande muslim som utövar tidelag med en hund. En sak ska vi dock ha klart för oss; i Jyllands-Posten har de aldrig publicerats. Således

var imamernas syfte endast att uppvigla och hetsa mot Danmark.

Muhammedkonflikten fortsätter

Som ett resultat av Muhammedkonflikten tvingas vi i dag leva under en påtvingad självcensur; allt för att undvika muslimsk irritation. Ett aktuellt exempel på detta är när arrangörerna av en konstutställning i Tällbergs hembygdsgränd i Karlstad den 20 juli, bara några timmar innan invigningen av utställningen "Hunden i konsten", valde att stoppa Skånekonstnären Lars Vilks bidrag till utställningen: Tre tuschteckningar i A4-format där Muhammed framställs som rondellhund blev för mycket för arrangörerna.

Utställningsansvarig Märta Wennerström försvarar censuren: "Vi förstod först inte allvaret. Nu vet vi att det är en oerhörd kränkning att framställa profeten Muhammed som hund", samtidigt som hon medger att det sker av rädsla för att det skulle kunna leda till problem och bråk. Vidare har både "myndigheter och privatpersoner" avrätt Wennerström från att ta med Vilks bidrag i utställningen. Även Mats Dahlberg, kulturredaktör på Nya Wermlands-Tidningen, försvarar censuren och skriver i en krönika den 23 juli:

"Det är obegripligt att man i Ulvsbytrakten inte fattade det som de flesta andra har förstått. Nämligen att stora grupper inom islam faktiskt upplever kränkningar av Muhammed som en den [sic] västerländska världens provokation. [...] Yttrandefrihet är inget man leker med."

"Yttrandefriheten är inget man leker med", menar Mats Dahlberg, men tydligen gärna något man trampar på. Således menar både Wennerström och Dahlberg att vi ska rätta oss efter vad muslimer anser vara kränkande, även om det nu råkar vara så att vi själva inte är muslimer. Kan det verkligen vara rimligt?

I början av september riktade en kvinna i Västsverige ett dödshot mot Vilks via e-post: "Du ska slaktas, vi ska skära strupen av dig. Jag har bröder i al-Qaida." Och i mitten av september riktade så terrornätverket al-Qaida en dödshot mot Vilks; Abu Omar al-Baghdadi, ledare för Islamiska staten i Irak, en paraplyorganisation för al-Qaida i Irak, utlovar 100 000 dollar till den som dödar Vilks under den muslimska fastemånaden Ramadan. Om mördaren dessutom "slaktar honom som ett lamm" ökas belöningen till 150 000 dollar. Även Ulf Johansson, chefredaktör för Nerikes Allehanda, en av de tidningar som valt att publicera bilden, hotas av al-Qaida; priset på hans huvud är 50 000 dollar.

Vidare har ett hundratal svenska

En av de teckningar föreställandes den muslimske profeten Muhammed som upprört muslimer över hela världen.

företag hotats på olika militanta islamistgruppers hemsidor på Internet; man uppmanar sina anhängare till bojkott av företagen eller till att "ta hämnd", samtidigt som företagens logotyper, namn samt kartor och adresser publicerats. I skrivande stund pågår således den "andra" Muhammedkonflikten för fullt, och hur den ska sluta är det ingen som vet. Den visar däremot med tydlighet att islam inte är en religion som andra.

Sverige kryper för islamisterna

Ett tydligt exempel på att Sverige kryper för islamisterna, är när dåvarande utrikesministern Laila Freivalds (s) såg till att Sverigedemokraternas hemsidor stängdes ned den 10 februari 2006, detta sedan det blivit känt att Sverigedemokraternas partitidning publicerat en av de omstridda Muhammedkarikatyrerna på sin hemsida.

Att man från regeringshåll försöker styra svensk media på detta vis är naturligtvis mycket allvarligt, och visar med tydlighet att demokratisynen, minst sagt, är tvivelaktig hos socialdemokraterna. Vidare bör vi komma ihåg att när man som Freivalds (med flera) kräver att svenska tidningar ska rätta sig efter muslimska påbud, ger man i själva verket argument åt de muslimska länder där journalister fångas och avrättas enkom för att de kämpar för åsikts- och yttrandefriheten.

Det är dock inte slut här. Under den pågående Muhammedkonflikten har vi tvingats inse att även den nuvarande regeringen kröker ryggen för islamisterna. Inför mötet mellan statsminister Fredrik Reinfeldt och ett antal muslimska ambassadörer den 7 september, meddelades att de muslimska ambassadörerna hade för avsikt att presentera en kravlista, med

krav om bland annat inskränkningar i den svenska yttrandefriheten, förändringar i svensk lagstiftning och tillsättandet av ett nytt utskott i Sveriges riksdag för att bekämpa kritik av islam, vilket inte minst visar på de muslimska ländernas bristande respekt för Sveriges suveränitet och demokratiska styrelseskick.

Trots dementier från Utrikesdepartementet (UD) har det förekommit uppgifter i både svensk och arabisk media om att Fredrik Reinfeldt och flera ambassadörer bett om ursäkt för publiceringarna, vilket också innebär att man indirekt ber om ursäkt för den svenska yttrandefrihetens utformning (t ex: Syrian Arab News Agency 2007-09-05 och Today's Zaman 2007-09-07). Liknande uppgifter florerade i samband med den förra konflikten, och det visade sig i efterhand att medias uppgifter varit korrekta och att UD och utrikesministern i själva verket ljugit för det svenska folket.

Att de utprepade hot, krav på bestraffningar och försök till inblandningar i Sveriges inre angelägenheter, som framförts ifrån muslimska ledare och nationer, inte har lett till några fördömanden eller starkare markeringar ifrån statsministerns eller utrikesministerns sida, är dock inget som förvånar; Sverige är nämligen inte som Danmark och Fredrik Reinfeldt är definitivt ingen Anders Fogh Rasmussen.

Muhammedkonflikten lär alltid pågå i en eller annan form, och så länge vårt land styrs av ryggradslösa politiker, har jag svårt att se hur det hela ska kunna sluta väl. Det enda sättet att styra den svenska skutan åt rätt håll är att rösta på Sverigedemokraterna.

Så kan Du hjälpa Sverigedemokraterna

» Bli medlem

Om du inte redan är medlem, så tänk på att vi måste bli fler för att vi ska kunna genomdriva vår politik. Du behövs, liksom dina vänner och bekanta. För att bli medlem, sätt in 200 kronor på bankgiro 5280-7005. Glöm inte namn, adress och telefonnummer.

» Prata med människor

Du och alla andra medlemmar och sympatisörer är vår viktigaste kanal till väljarna. Prata med människor du träffar på t ex arbetsplatsen och på släktkalaset.

» Sprida informationsmaterial

Vårt informationsmaterial kan du sprida till hushåll, till folk på gatan, eller bara till släkt och vänner. Kontakta Sverigedemokraternas kansli om du kan tänka dig att hjälpa till med att sprida Sverigevänligt material. Telefon: 08-50 00 00 50.

» Bidra ekonomiskt

Stöd Sverigedemokraternas Sverigevänliga politik ekonomiskt. Alla bidrag mottages tacksamt, även anonyma. Använd följande bankgiro: 5280-7005

NEJ TILL ISLAMISM!

Sverigedemokraterna vill sätta stopp för islams snabba utbredning i Sverige, utvisa imamer som vägrar följa svenska normer och värderingar, förbjuda fullskaliga moskéer på svensk mark och förbjuda muslimska friskolor.

Fördomar och okunskap om invandringen?

En av de vanligaste anklagelserna mot Sverigedemokraterna är att våra ståndpunkter bygger på "fördomar" och "okunskap". För att närmare undersöka sanningshalten i dessa anklagelser, skall vi nedan jämföra Sverigedemokraternas påståenden med resultaten från en rad olika forskares och oberoende experters arbeten. Huruvida det är Sverigedemokraterna eller partiets motståndare som bygger sina ståndpunkter på fördomar och okunskap, överlåter vi till *dig* som läsare att avgöra.

Sverigedemokraterna påstår: "Invandringen kostar väldigt mycket pengar som istället hade kunnat satsas på att förbättra välfärden eller att sänka skatten."

Vad säger forskarna?:

När man talar om invandringens kostnader måste man skilja på de kostnader som all invandring de senaste decennierna fortsätter att skapa varje år, och den kostnad som nyinvandringen årligen ger upphov till. Såväl socialistiska som borgerliga regeringar har konsekvent vägrat att ge några seriösa svar kring någon av dessa frågor, men det finns ändå en hel del källor att stödja sig på när man skall avgöra huruvida invandringen är en vinst- eller förlustaffär för det svenska samhället. Som vi skall visa nedan varierar de exakta siffrorna ganska kraftigt beroende på räknesätt och vilka variabler som inkluderas. Samtliga uppgifter pekar dock på att massinvandringen varit, och är, en enorm förlust för det svenska samhället och att den årliga kostnaden ligger någonstans mellan 30 – 150 miljarder kronor netto – varje år.

För att få perspektiv på dessa siffror kan nämnas att det skulle kosta cirka 6 miljarder kronor per år att ge landets fattigaste pensionärer en extra tusenlapp i månaden och att kostnaden för hela det svenska rättsväsendet är cirka 28 miljarder kronor per år.

I mitten av 1990-talet presenterade regeringens egen utredare, professor Jan Ekberg, en rapport där man kom fram till att de senaste decenniernas invandring resulterat i en kostnad om 15-20 miljarder netto (det vill säga efter att det som invandrare bidrar med i form av skatter och avgifter dragits av) om året. (Ekberg/Andersson, Finansdepartementets ESO-rapport, Ds 1995:68)

Ungefär samtidigt som Ekbergs ESO-rapport, hävdade den amerikanske professorn, Ferdinand Banks, verksam vid nationalekonomiska institutionen i Uppsala, att: "man kan lätt komma upp i 100 miljarder om man tar med alla faktorer." (Finanstidningen 950410)

Två år senare, skrev Jan Ekberg upp nettokostnaden till 30 miljarder kronor per år, och 1999 skrev han att bruttokostnaden kunde vara så hög som 120 miljarder kronor per år. (Journal of Population Economics, volym 12, nr 3)

Lars Jansson, lektor emeritus i företagsekonomi, var dock kritisk till Jan Ekbergs sätt att räkna, då han menade att invandrarnas skatter och avgifter inte bara kunde gå till att delfinansiera invandringsrelaterade kostnader, utan att man borde utgå ifrån att invandrare skall vara med och betala sin del inom samtliga samhällsområden och bidra till den gemensamma välfärden i samma utsträckning som de infödda svenskarna. Han gjorde därför en egen beräkning som han presenterade i boken "Mångkultur eller välfärd" (2002), och som visade på en nettokostnad på omkring 150 miljarder kronor per år.

Den internationellt ansedda tidskriften "The Economist" menade den 14 juni 2003, i ett temanummer om Skandinavien, att invandringen har "betydande negativa konsekvenser för den svenska ekonomin."

Senare samma år, den 28 december, skrev professor Bo Södersten, på Dagens Nyheters debattsida att nettokostnaden för invandringen uppgår till 40-50 miljarder kronor per år.

Den kostsamma nyinvandringen

När det gäller kostnaden för alla de nya invandrare som Sverige beviljar uppehållstillstånd varje år, och som man alltså kunde slippa

helt genom att stoppa invandringen, är källmaterialet tyvärr lite mer magert.

De invandringsrelaterade kostnader som uttryckligen nämns i 2007 års stadsbudget uppgår till cirka 14 miljarder kronor. Denna summa avser dock, till största delen, bara de statliga kostnader som är direkt kopplade till asylhantering, integration, stöd till svenskundervisning och liknande saker. Den säger väldigt lite eller ingenting om de totala, faktiska kostnaderna och kostnaderna för kommuner och landsting.

Malmös kommunalråd, Illmar Repalu (s), som fram till nyligen var ordförande i samverkansorganisationen Sveriges kommuner och landsting (SKL), berättade i tidningen Dagens Nyheter den 17 juli 2007, att SKL räknat ut att det statliga stödet som landets kommuner får för att de tar emot nyanlända utlänningar endast täcker 22 procent av de faktiska kostnaderna. Det statliga stödet uppgår till 4,1 miljarder, vilket således innebär att den faktiska kostnaden enbart för kommunerna är 18,6 miljarder kronor varje år enligt SKL.

Vårt grannland Danmark liknar Sverige på många sätt, men har en betydligt mer öppen politisk debatt kring invandring och andra kontroversiella frågor. Forskningen kring invandringsrelaterade problem har också nått betydligt längre i Danmark. Det är framförallt två av de senare årens studier som är intressanta för svenskt vidkommande beträffande invandringskostnader:

1. Den statligt tillsatta Valfärdskommissionen, som bestod av en rad ledande forskare visar i sin rapport, (analys 1, kap. 3) att 75 procent av de besparingar som den danska staten tror sig bli tvungna att genomföra på grund av den åldrande befolkningen, skulle kunna undvikas om Danmark stoppar den utomeuropeiska invandringen. Besparingen sägs motsvara 2,8 procent av BNP, vilket överfört till svenska förhållanden skulle motsvara cirka 73 miljarder kronor. Man skall då ha i åtanke att den svenska invandringen per capita är betydligt större än den danska, och att besparingen i Sverige därmed med största sannolikhet skulle kunna bli betydligt större.

2. Den danska forskargruppen "Rockwoolfonden", med ekonomidoktor Eskil Wadensjö och ekonomie magister Helena Orrje, visade år 2002, i studien "Invandrarna och den offentliga sektorns ekonomi", att nettokostnaden för att ta emot 10 000 "icke-västliga" invandrare i Danmark, ligger någonstans mellan 6-15,5 miljarder kronor per år, beroende på konjunktur och sysselsättningsgrad. Enligt Migrationsverket beviljade Sverige under 2006 så många som 86 436 uppehållstillstånd. 65 procent av dessa invandrare kom ifrån "icke-västliga länder". Om man överför Rockwool-fondens kalkyl på svenska förhållanden, skulle detta således innebära att nettokostnaden för invandringen till Sverige under 2006 uppgick till någonstans emellan 33-87 miljarder kronor.

Att överföra forskningsresultat från ett land till ett annat är alltid vanskligt, men då de svenska och danska samhällsmodellerna uppvisar stora likheter och då Sveriges invandring och integrationspolitiska ambitioner är större, torde de danska kalkylerna rimligen medföra att siffrorna för svenskt vidkommande snarare hamnar i underkant.

Sverigedemokraterna påstår: "Massinvandringen och den mångkulturella samhällsordningen skapar ett kallare och hårdare samhällsklimat och utgör ett allvarligt hot mot den solidariska svenska välfärdsmodellen."

Vad säger forskarna?:

En rad världsledande forskare har på senare år publicerat rapporter som visar att graden av tillit, solidaritet och välbefinnande kraftigt minskar i mångkulturella samhällen, vilket underminerar välfärdsstaten och ofta leder till en minskad offentlig sektor. I samhällen med en hög grad av tillit fungerar utbildningen bättre, byråkratin är mer effektiv, företagsklimatet är bättre och korruptionen mindre. Mångkulturen underminerar välfärdsstaten dels genom att den ger sämre tillväxt och genom att den gör mer bemedlade medborgare mindre benägna att via skattsedeln skänka ett en del av sitt överskott till mindre bemedlade.

Vernon Bogdanor, professor vid universitetet i Oxford och en av Storbritanniens främsta statsvetare har uttryckt saken på följande sätt:

"En stark stat förutsätter en stark känsla av samhörighet. [...] Det går att hävda att känslan av samhörighet beror på hur homogent ett samhälle är. En hög invandringsnivå kan då hota den samhörighetskänsla på vilken välfärdsstaten vilar." (Dagens Nyheter 2003-11-23)

År 2001 publicerade ekonomiprofessorerna, Matthew Kahn och Dora Costa, en så kallad metaanalys, där man sammanfattade 15 olika forskningsrapporter som alla kommit till slutsatsen att mångkulturella samhällen skapar lägre nivåer av socialt kapital och solidaritet mellan medborgarna. (Costa, D. L. & Kahn, M. E. 2003b. 'Civic Engagement and Community Heterogeneity: An Economist's Perspective', Perspectives on Politics 1, 103-11)

År 2004 visade Harvardprofessorerna Alberto Alesina och Edward Glaeser att halva

skillnaden mellan USA och Europa beträffande välfärdsstatens storlek, kan härledas till att USA är mer mångkulturellt än Europa och att amerikanerna därför är mindre benägna att hjälpa mer utsatta medborgare i det egna landet. (Alesina, A. and Glaeser, E. (2004), Fighting Poverty in the US and Europe: A World of Difference. Oxford: Oxford University Press)

"En stark stat förutsätter en stark känsla av samhörighet. [...] Det går att hävda att känslan av samhörighet beror på hur homogent ett samhälle är. En hög invandringsnivå kan då hota den samhörighetskänsla på vilken välfärdsstaten vilar."

Robert D. Putnam, världens kanske mest kände statsvetare och professor vid Harvard University, offentliggjorde under 2007 resultaten från en mycket omfattande och flerårig studie som tydligt visade att människor i mångkulturella samhällen litat mindre på varandra, visar mindre solidaritet med sina grannar och engagerar sig mindre i samhällslivet.

Grundtesen i dessa undersökningar har bekräftats i studier av forskare över hela världen, inklusive Sverige.

Sverigedemokraterna påstår: "Massinvandringen har medfört en kraftigt ökad brottslighet, och vissa invandrargrupper är överrepresenterade i brottsstatistiken."

Vad säger forskarna?:

Följande studier beträffande invandring och brottslighet, har publicerats av Brottsförebyggande rådet (BRÅ) på senare år:

1. "Invandrare och invandrares barns kriminalitet", Jan Ahlberg, BRÅ-rapport 1996:2
2. "Ungdomar som rånar ungdomar i Malmö och Stockholm", BRÅ-rapport 2000:6
3. "Brottslighet bland personer födda i Sverige och i utlandet", BRÅ-rapport 2005:17

Av dessa studier kan följande resultat utläsas:

» Invandrare har en kraftig "överrisk" för att begå brott. Den totala överrisken är 2,5 (2,1) gånger (ggr) för 1:a generationens invandrare och 1,6 (1,5) ggr för 2:a generationens. (1996 års siffror inom parentes)

» Uttryckt i procent, var 12,4 % av 1:a generationens invandrare, 7,9 % av 2:a generationens invandrare, och 5 % av svenskarna misstänkta för något brott mellan åren 1997-2001. Totalt var 45 % av de misstänkta för samtliga brott, invandrare eller "personer ej folkbokförda i Sverige".

» Överrisken varierar kraftigt mellan olika invandrargrupper: Nord- och sydafrikanska invandrare har en överrisk på 3,7- respektive

4,2 ggr, västasiatiska invandrare på 3,0 ggr. Exempelvis östasiatiska invandrare har däremot underrisk med 0,8 ggr, vilket talar för att skillnader i kultur kan vara en del av förklaringen till överrisken.

» Invandrarnas överrisk är större för grova brott än för mer lindriga: Våldtäkt och våldtäktsförsök 5 ggr, mord och dråp samt försök till detsamma 4,2 ggr, rån 4,1 ggr, olaga hot 3,8 ggr, stöld 3,8 ggr och misshandel 3,0 ggr.

» Bland ungdomsrånarna i Malmö har ca 90 % invandrarbakgrund och en nästan lika stor andel av offren är svenskar.

» Överrisken kan bara till en mindre del förklaras med socioekonomiska faktorer. Även med hänsyn taget till sammansättningen beträffande kön, ålder, utbildning och förvärvsfrekvens, kvarstår en överrisk på 2,1- respektive 1,5 ggr

» BRÅ:s bedömning är att så kallad "selektion" eller diskriminering *kan* förekomma, men endast förklara en "mindre del" av överrisken.

» BRÅ utesluter inte att överrisken kan bero på att Sverige släpper in invandrare i landet som redan är kriminella.

» Läs mer på sidan åtta och nio i denna tidning.

Fakta, problem och lösningar

Det florerar mycket propaganda, myter och vanföreställningar kring Sverigedemokraternas politik i allmänhet och partiets invandringspolitik i synnerhet. Då vår tillgång till etablerade massmedier är ytterst begränsad och då våra motståndare nästan uteslutande talar om, men inte med oss, är våra möjligheter att korrigera dessa felaktigheter ofta ganska små. I förhoppning om att kunna klargöra åtminstone några eventuella missförstånd, presenterar vi nedan den oförvanskade versionen av vad vi betraktar som den viktigaste informationen, problembeskrivningen och lösningarna beträffande svensk invandringspolitik.

Välfärd före massinvandring!

Fakta/problem:

Även om man drar av det som invandrare bidrar med i form av skatter och avgifter, så är massinvandringen, totalt sett, en enorm ekonomisk förlust för det svenska samhället [1]. Detta är en starkt bidragande orsak till att pengarna inte räcker till att åtgärda de allvarliga brister som finns inom äldreomsorgen, brottsbekämpningen och andra välfärdsområden.

Sverigedemokraternas lösning:

Genom att kraftigt minska invandringen, slopa verkninglösa integrationsprojekt, endast utfärda tillfälliga uppehållstillstånd och omdirigera flyktinghjälp till krisområdenas närhet, kommer vi att kunna spara tiotals miljarder kronor årligen. Dessa resurser kan istället användas till olika välfärdsåtgärder samtidigt som vi kan hjälpa fler nödlidande flyktingar i världen.

[1] Källa: Läs artikeln "Fördomar och okunskap om invandringen?" på sid 6 för mer information

Mer hjälp till de värst utsatta!

Fakta/problem:

En överväldigande majoritet av världens flyktingar befinner sig i krisområdenas närhet. Många saknar mat för dagen och har inga möjligheter att betala människosmugglare eller flyga över halva jordklotet för att söka asyl i Sverige eller något annat Västland. Sverige lägger idag ut ofantligt mycket mer pengar på att utfärda permanenta uppehållstillstånd till utlänningar utan flyktingskäl än vad vi satsar på att hjälpa de verkliga flyktingarna i krisområdenas närhet [2].

Sverigedemokraternas lösning:

I takt med att invandringens politik läggs om och kostnaderna för invandringen minskar vill Sverigedemokraterna utöka biståndet till världens flyktingar. Genom att satsa mer pengar än i dag och genom att sätta in insatserna i områden där mat, medicin, förnödenheter och utbildning är betydligt billigare än i Sverige, så kan vi hjälpa avsevärt många fler människor för avsevärt mindre pengar, än vad vi gör med dagens missriktade och oansvariga invandringspolitik.

[2] Källa: 2006 Global Trends: Refugees, Asylum-seekers, Returnees, Internally Displaced and Stateless Persons (UNHCR) Contributions to UNHCR, Programmes for Budget year 2006, www.unhcr.se "Flyktningarnas kostar miljarder", Dagens Nyheter (2005-08-29)

Utvisa våldsverkarna!

Fakta/problem:

Invandrare är kraftigt överrepresenterade i brottsstatistiken. Överrepresentationen varierar mellan olika invandrargrupper och olika brottskategorier, men är störst när det gäller grova våldsbrott. För våldtäkter är överrepresentationen hela 5 gånger och här liksom när det gäller till exempel ungdomsrån tycks det finnas ett rasistiskt mönster där kriminella invandrare medvetet väljer ut etniska svenskar/svenskor som offer [3]. Av de utländska medborgare som döms till fängelse är det dock endast en mindre del som utvisas ur landet [4].

Sverigedemokraternas lösning:

Sverigedemokraterna vill höja straffen för alla grova brott, utöka antalet poliser och deras befogenheter, återställa gränsskyddet och utvisa alla utländska medborgare som begår brott där straffsatsen är fängelse. Även de invandrare som vilselett svenska myndigheter genom att ljuga om sin identitet skall få sina uppehållstillstånd indragna. Vi vill också på ett djupare plan belysa och motarbeta de normer och strukturer som ligger bakom den brottslighet där svenskar systematiskt väljs ut som offer.

[3] Källa: Läs artikeln "Fördomar och okunskap om invandringen?" på sid 6 för mer information

[4] Källa: "Kriminalvård och statistik 2005", Anstalt 4.11

Stoppa missbruket av asylrätten!

Fakta/problem:

Cirka 90 procent av dem som söker asyl i Sverige har kastat eller blivit av med sina identitetshandlingar och kan därmed inte bevisa att de är den de utger sig för att vara [5].

Sverigedemokraternas lösning:

Endast de som kan styrka sin identitet och belägga att de verkligen har flyktingskäl skall kunna få sin asylansökan prövad.

[5] Källa: "Frågor och svar - Asyl & flyktingar", Migrationsverket, www.migrationsverket.se Sveriges Radio - Ekot (2004-01-21)

Rädda folkhemmet och återskapa gemenskapen!

Fakta/problem:

Mångkulturella samhällen är mindre trygga och mindre solidariska än traditionella nationalstater. Medborgarna litar mindre på varandra, engagerar sig mindre i samhällslivet, hamnar oftare i konflikt med varandra och är mindre benägna att bidra till varandras välfärd [6].

Sverigedemokraternas lösning:

Sverigedemokraterna vill avskaffa den mångkulturalistiska samhällsmodellen och istället försöka återskapa samhörighetskänslan och den gemensamma identiteten ifrån folkhemsåren. Detta innebär bland annat att vi vill stärka och blåsa liv i den svenska kulturen och att vi istället för att uppmuntra och sponsra invandrare till att behålla sin gamla kultur, vill börja ställa krav på att invandrarna skall anpassa sig till Sverige och det svenska levnadssättet.

[6] Källa: Läs artikeln "Fördomar och okunskap om invandringen?" på sid 6 för mer information

Ökat stöd till hemvändarna!

Fakta/problem:

En stor del av de invandrare som inte kan försörja sig själva och som har svårt att anpassa sig till det svenska samhället har någon gång övervägt möjligheten att återvända till sitt hemland. Återvändande kan dock vara ett stort steg att ta, stödet från den svenska staten är lågt [7] och många oroar sig för hur man skall klara försörjningen under återanpassningsfasen och drar sig för att lämna den ekonomiska trygghet som det svenska välfärdssystemet erbjuder.

Sverigedemokraternas lösning:

De invandrare som vill återvända till sitt gamla hemland skall ges ett generöst stöd för att kunna genomföra detta. Den engångssumma som idag betalas ut till hemvändande invandrare skall höjas. Vid sidan av detta skall även ett individualiserat och behovsprövat återvändningsstöd kunna betalas ut varje månad under de första åren av återetableringen i hemlandet. För att motverka missbruk, skall en förutsättning för att kunna få återvändningsstöd vara, att man avser sig sitt svenska uppehållstillstånd och eventuella medborgarskap. En återvändningsmyndighet, med syfte att stödja och hjälpa hemvändare och att samla kunskap om frivillig återvandring, skall inrättas. Sverigedemokraterna vill även utbilda och anställa hemvändare i bistånds- och näringslivsprojekt som kommer både denne och hemlandet tillgodo.

[7] Källa: Förordning 1984:890 (ändring införd tom SFS 1997:1225) om bidrag till flyktingars resor från Sverige för bosättning i annat land.

Nej till rasism!

Fakta/problem:

De problem som massinvandringen skapat i vårt samhälle har medfört att företeelser som rasism, nazism och antisemitism, som tidigare varit ganska marginella företeelser i Sverige, nu har fått ökat fotfäste.

Sverigedemokraternas lösning:

Sverigedemokraterna tar kraftfullt avstånd från rasistiska, nazistiska, antisemitiska och svenskfientliga idéer. I partiets principprogram kan man läsa att FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna är central för utformningen av partiets politik. Till skillnad från rasistiska organisationer förespråkar vi en öppen svenskhet, vilket innebär att det inte är en persons hudfärg som skall avgöra huruvida denne är svensk. Det som avgör huruvida vi ser någon som svensk eller inte är istället huruvida denne är lojal mot Sverige och huruvida man tagit till sig språket och de lagar, regler, normer och sedvänjor som finns i det svenska samhället. Sverigedemokraterna vill bekämpa rasismen genom att bemöta och belysa dess idéer och genom att bekämpa den samhällsutveckling som ger den näring.

Prioritera konventionsflyktingar!

Fakta/problem:

Endast en ytterst liten del av alla de invandrare som beviljas permanent uppehållstillstånd i Sverige har flyktingskäl enligt Genèvekonventionen [8].

Sverigedemokraternas lösning:

Vi vill skärpa kraven för anhöriginvandring och asylbeviljande av så kallat humanitära skäl, så att de mer liknar reglerna i våra nordiska grannländer och förändra de ekonomiska privilegier, som i dagsläget gör Sverige till ett attraktivt alternativ för den som vill förbättra sin levnadsstandard utan att arbeta.

[8] Källa: "Beviljade uppehållstillstånd 1980-2006", Migrationsverket, tillståndsstistik

Anna Hagwall, leg. optiker från Täby, är Sverigedemokraternas andre vice ordförande. I början av 1970-talet invandrade hon till Sverige från Ungern och har därmed erfarenheter som gör att hon med trovärdighet kan ha synpunkter på dagens invandringspolitik.

"Jag är själv invandrare men jag kan inte låta bli att häpna över dagens svenska invandringspolitik. Det har kommit hit alldeles för många på för kort tid och det ställs ju knappt några krav. För mig är det självklart att det är vi invandrare som ska anpassa oss till Sverige och inte tvärtom."

Vill Du veta mer om oss?

Tveka inte att kontakta oss för ett gratis informationspaket.

Tel
08-50 00 00 50
E-post
info@sverigedemokraterna.se
Bankgiro
5280-7005 (medlemskap 200 kr)

På webben hittar Du mer information om Sverigedemokraterna i Din kommun.

www.sverigedemokraterna.se

Den "nya våldtäktsvågen"

I en artikelserie i Expressen 2005 kallad den "nya våldtäktsvågen", valde tidningen att uppmärksamma de vidriga överfallsvåldtäkterna. I Blekinge Läns Tidning (BLT) stod det vidare den 5 oktober samma år att läsa om en gymnasieelev i Karlskrona, som hade valt att starta ett upprop mot våldtäkterna. För till saken hör att överfallsvåldtäkterna är ett växande problem.

Att så verkligen är fallet framkommer inte minst i tidningen Svensk polis (nr. 6-2000), då Toni Demitz-Helin, kriminolog och analytiker på länskriminalpolisens underrättelse-tjänst i Stockholm, konstaterar att: "antalet polisanmälda gruppvåldtäkter i Stockholms län har under de senaste fem åren i princip fördubblats." I Expressen den 4 oktober 2005 framkom i sin tur att "antalet anmälda överfallsvåldtäkter [i Sverige] har fördubblats på bara åtta år" (det vill säga åren 1996-2004). Enligt Sydsvenska Dagbladet den 15 januari 2005 anmäldes 40 överfallsvåldtäkter i Malmö under 2004, vilket är en fördubbling jämfört med året innan. Sommaren 2007 rapporterades det dessutom att antalet anmälda våldtäkter, såväl som antalet dömda gärningsmän, ökat kraftigt sedan lagskärpningen 2005.

Att förklara bort det hela med att ökningen skulle bero på en ökad benägenhet att anmäla brott av detta slag är således inte hållbart. Vårt en gång trygga och harmoniska Sverige är på väg att förvandlas till något mycket mörkt och otäckt.

Bakgrunden till uppropet i Karlskrona var att systemen till upp-ropets initiativtagare hade utsatts för en mycket brutal misshandel och gruppvåldtäkt i Göteborg, och att en kvinnlig bekant i sin tur hade våldtagits av tre förövare i Kalmar. Vad BLT dock valde att undanhålla läsarna var förövarnas etnicitet (något som är regel snarare än undantag när det gäller svensk media). I fallet med gruppvåldtäkten i Göteborg rörde det sig om fem förövare med "afrikanskt utseende", och i fallet med våldtäkten i Kalmar hade åtminstone två av förövarna "icke-svenskt utseende".

Ett tydligt mönster

Dessa båda uppmärksammade fall är inga undantag utan visar på ett tydligt mönster; när det gäller överfallsvåldtäkter har förövarna i en klar majoritet av fallen invandrarbakgrund, samtidigt som offren nästan uteslutande är svenskar. Brott som tidigare varit okända i vår del av världen har nu blivit en del av den svenska vardagen, detta som en direkt följd av massinvandringen och det mångkulturella samhällets intåg.

Toni Demitz-Helin konstaterar dessutom att: "det verkar vara så att de flesta gruppvåldtäkter begås av folk med utländsk bakgrund och att deras offer överlag är svenska kvinnor." I Jyllandsposten den 12 februari år 2000 står följande att läsa: "Det är i huvudsak män från östra Medelhavsområdet, som är överrepresenterade när det gäller gruppvåldtäkter [...] Men en detalj får den svenska offentligheten inte veta: att de misstänkta har utländska rötter, närmare bestämt rötter från Mellanöstern." Claes Nyström

I det mångkulturella Sverige riskerar svenska flickor och kvinnor att utsättas för brutala överfallsvåldtäkter.

på spaningsroteln i Göteborg berättar i GT den 16 augusti 2005, med anledning av en uppmärksammad överfallsvåldtäkt i Göteborg natten mot söndagen den 14 augusti då en 22-årig svensk kvinna våldtogts av en invandrare, att förövarna till dessa brott företrädesvis är just invandrare. Nyström väljer dessutom att kalla det inträffade "ett typiskt fall". Om vi går tillbaka till 1997 förklarar professor Hans Klette i Dagens Nyheter den 3 juni att av de 24 män som dömdes för gruppvåldtäkt 1989-91 var 21 utländska medborgare.

"Jag har inte så mycket respekt för svenska tjejer. Man kan säga att de blir sönderknallade."

Den 5 november 2005 rapporterade Dagens Nyheter att det hade inträffat hela elva överfallsvåldtäkter i Stockholms city under två veckors tid, och att minst fem av de efterspanade gärningsmännen hade utländsk bakgrund. I samband med detta meddelade Eduardo Grutzky, chef för Fryshusets sociala projekt, att det svenska samhället alltför länge har blundat för att det finns en attityd bland män från vad han kallar hederskulturer, en attityd som inte är förenlig med det svenska samhällets syn på jämställdhet och mänskliga rättigheter.

Rasistiska och kulturella motiv

I DN den 11 februari år 2000, med anledning av den då uppmärksammade gruppvåldtäkten i Rissne, framkom att det mycket väl kan finnas rasistiska motiv bakom brott av detta slag och att kulturen tycks spela en avgörande roll för den snedvridna kvinnosynen:

"Det är inte lika fel att våldta en svensk tjej som att våldta en arabisk tjej, säger Hamid. Den svenska tjejen får ju massor av hjälp efteråt, och hon har nog redan knullat. Men arabtjejen får problem med sin familj. För henne är det en stor skam att bli våldtagen. Det är viktigt att hon har kvar oskulden när hon gifter sig. [...] Det var ingen tillfällighet att det var en svenska som skändades i Rissne – det framgår tydligt av samtalet med Ali, Hamid, Abdallah och Richard. Alla fyra ser i någon mening ner på svenska flickor och hävdar att denna inställning är vanlig bland unga män med föräldrar som har invandrat till Sverige. [...] Det är alldeles för lätt att få en svensk hora... tjej, menar jag, säger Hamid och ler generat över sitt ordval. [...] Många invandrarkillar är ju med svenska tjejer när de är tonåringar. Men sen när de ska gifta sig tar de en riktig kvinna från sin egen

kultur som inte har varit med någon kille. Så ska jag göra. Jag har inte så mycket respekt för svenska tjejer. Man kan säga att de blir sönderknallade."

Att förövarna ofta har muslimsk bakgrund när det gäller brott av detta slag, förklarar Jamie Glazov, fil. Dr. i historia, i den amerikanska tidskriften Front Page Magazine, med att muslimskt våld mot vantrogna (ickemuslimer) mycket bygger på den kvinnosyn, manssyn, sexualsyn och våldssyn som frodas i muslimska samhällen.

Den snedvridna kvinnosynen blir inte minst tydlig i tidningen SOLO år 2000:

"De väljer att sexuellt utnyttja den mest berusade, mest försvarslösa av de två tjejerna. De gör det antingen medvetet – enligt principen 'vi tar chansen, hon är så full att hon inget minns i morgon' – eller omedvetet – 'hon vill hängla, alltså vill hon knulla'." (Solo nr. 12-2000 om gruppvåldtäkten i Rissne).

"En av killarna som döms för gruppvåldtäkten i Södertälje får i förhören frågan om varför han tror att Pia gick med på att ha tio samlag med tre för henne helt främmande män under samma natt. Det kan han inte riktigt förklara, säger han, 'men förmodligen gillade hon sex'." (Solo nr. 12-2000 om gruppvåldtäkten i Södertälje).

Våldtäktsvågen fortsätter

Här följer några exempel från den gångna sommaren, som visar att den "nya våldtäktsvågen" fortsätter:

» Den 18 juni dömdes en 26-årig man från Eritrea till fängelse för våldtäkt på ett kvinnligt tidningsbud i 20-årsåldern i Boden.

» Den 21 juni dömdes en 25-årig man från Uganda till fängelse för våldtäkt av en kvinna i Umeå.

» Den 20 juli dömdes en 26-årig man från Somalia till fängelse och utvisning för att ha överfallit tre kvinnor och våldtagit en i Linköping.

» Den 23 juli dömdes en 23-årig man från Irak till fängelse och utvisning för våldtäkt av en 17-årig kvinna i Borlänge.

» Den 27 juli dömdes en 16-årig invandrare till slutna ungdomsvård för bland annat våldtäkt av två flickor, 13 och 16 år gamla i Borlänge.

» Den 31 juli dömdes en hivsmittad man från Angola till fängelse och utvisning för grov våldtäkt av en 15-årig flicka i Krylbo.

Och så vidare. Våra sju riksdagspartier väljer dock att blunda och förneka, allt medan våra svenska flickor och kvinnor förnedras.

Richard Jomshof

Svenskarna diskrimineras på arbetsmarknaden

Det råder idag etnisk diskriminering på arbetsmarknaden. Men inte av det slag som riksdagspartierna och media försöker göra gällande.

Enligt lagen om åtgärder mot etnisk diskriminering i arbetslivet från 1999, är alla arbetsgivare nämligen skyldiga att sträva efter kvotering av invandrare. "Om två lika meriterade personer söker jobb på en arbetsplats med få invandrare ska den som heter Mohammed få jobbet", har Mona Sahlin (s) dessutom tydligt deklarerat (GP 22/10-00). En invandrare, men inte den som är svensk, ges således förmåner baserat på sin etnicitet. Vad är det om inte diskriminering av svenskar?

I exempelvis Blekinge erbjuds asylsökande och flyktingar fördelar på arbetsmarknaden i form av "skräddarsydda utbildningar på högskolenivå" och konsulenter som ska "coacha" dem in på arbetsmarknaden (BLT 23/7-03). Vilka arbetslösa svenskar hade inte velat ha denna hjälp och dessa fördelar?

"Särskilt glädjande är att många arbetsgivare har tagit vara på möjligheten att ge nyanlända invandrare [...] en väg in i det svenska arbetslivet."

(Pressmeddelande, AMS 6/7-07)

Den nuvarande borgerliga regeringen satsar stora resurser på att diskriminera arbetslösa svenskar genom att subventionera nya arbeten till invandrare, så kallade instegsjobb och nystartsjobb. De så kallade instegsjobben är en subventionerad anställning inom privat eller offentlig sektor, och är riktade till "asylsökande som fått uppehållstillstånd, kvotflyktingar och anhöriga under de första 18 månaderna efter uppehållstillstånd". När det gäller de så kallade nystartsjobben, är de tänkta att stimulera arbetsgivare att anställa personer som stått utanför arbetsmarknaden en längre tid och som har svårigheter att få ett arbete. Men, även här visar det sig att svenskar diskrimineras: Den 6 juli skickade arbetsmarknadsstyrelsen (AMS) ut ett pressmeddelande där man deklarerade att 10 052 personer hade fått ett nystartsjobb under årets första halvår. Av dessa hade "nästan vart tredje nystartsjobb" tilldelats personer "som är födda i något annat land än Sverige". Till detta kommer till exempel "Prova På Platser", "Arbetsplatsintroduktion" och "Försöksverksamhet för vissa nyanlända invandrare". (www.ams.se)

Samtidigt står kanske så många som en miljon människor helt eller delvis utanför arbetsmarknaden. Det är nu dags att sätta stopp för denna diskriminering av det svenska folket, en åsikt Sverigedemokraterna tycks vara ensamma om.

Mindre invandring

+

Högre krav

=

Lägre kostnader

Enkel matematik!

Ungdomsrånen - ett krig mot svenskarna

I tidningen Skånska Dagbladet kunde man den 18 mars 2006 läsa om sociologen Petra Åkesson som i en C-uppsats vid Lunds universitet intervjuat unga invandrare i Malmö som rånat svenskar. Åkesson menar att hon som utlandsadopterad med ett icke-svenskt utseende lättare kunnat få ärliga svar från de kriminella invandrarna, eftersom de i viss mån har räknat henne till sin grupp.

Mattias Karlsson

mattias.karlsson@sverigedemokraterna.se

Slutsatsen i Åkessons studie är att den huvudsakliga drivkraften bakom rånen inte är materiell vinning utan att de snarare är en del i ett pågående "krig mot svenskarna" och det svenska samhället.

Svennar inte att lita på

Åkessons tes är att invandrarna upplever utanförskap och förödmjukelse, vilket skapar ett hämndbegär som går ut över svenska ungdomar. Som exempel på den diskriminering som invandrarna säger sig uppleva och som anses vara grunden till deras hat mot det svenska samhället nämns att de har uppfattningen att deras svenska klasskompisar får ett leende och "växelpengarna tillbaka i handen" när de handlar i kiosken, medan invandrarungdomarna får tillbaka växelpengarna "långt ut på disken" med en misstänksam blick.

Sociologen Masoud Kamali gav i Svenska Dagbladet den 28 februari år 2000 en annan förklaring till invandrarungdomars utanförskap och svenskfientlighet, som skiljer sig från den om misstänkta kioskbiträden. Kamali menade att: "Vad barnen då får med sig från hemmen är att svennar går inte att lita på och att det är bäst att klara sig på egen hand. Föräldrarnas attityder och handlingar bidrar till en känsla av utanförskap hos ungdomarna..."

De kriminella invandrarna uppger för Åkesson att de helst väljer svenska rånoffer och de beskriver svenskarna som "rädda, mesiga och dumma".

En av de intervjuade rånarna uppgav vid en intervju att: "Makt för mig är att svenskarna ska se på mig och lägga sig ner på marken och pussa mina fötter."

Enligt studien är den huvudsakliga drivkraften bakom ungdomsrånen inte materiell vinning, utan snarare en del i ett pågående "krig mot svenskarna" och det svenska samhället.

Petra Åkessons studie bekräftar till stora delar resultatet från en D-uppsats i sociologi utförd av studenten John Järvenpää vid Göteborgs universitet år 2000. Studien bestod av djupintervjuer med utlandsfödda ungdomar som medverkat vid personrån. Järvenpää konstaterade att en etnisk dimension förelåg vid rånen i den bemärkelsen att rånarna skulle avstått från att utföra rånen om offret varit en medlem av samma etniska grupp som de själva. För vissa av rånarna fanns även inslag av avoghet mot svenskar invävt i motivbilden.

En rapport från Brottsförebyggande rådet 2001 beträffande ungdomsrånen i Stockholm och Malmö, gav ytterligare stöd för denna tes, då BRÅ konstaterade att 69 procent av de misstänkta gärningsmännen var utlandsfödda, 21 procent var födda i Sverige med minst en utlandsfödd förälder och 10 procent födda i Sverige av svenska föräldrar. Bland offren var förhållandena omvända då 71 procent av offren var födda i Sverige av svenska föräldrar, 22 procent födda i Sverige med minst en utländsk förälder och endast 5 procent var födda i utlandet.

Företeelsen att rånare med invandrarbakgrund medvetet väljer ut svenska offer har också bekräftats av flera poliser.

Hade inget att göra

Polisen Marie Jönsson uppgav i Kvällsposten den 14 januari år 1999:

"Flera barn har berättat i förhör att de helst anfaller 'svenska barn vid rikemanskolor'. I andra förhör berättar barn varför de plötsligt ger sig på unga svenska killar och tjejer: 'Vi hade inget att göra, så vi gav oss på några svennar'."

"Makt för mig är att svenskarna ska se på mig och lägga sig ner på marken och pussa mina fötter."

Trakasserar offer

I Göteborgsposten kunde man den 30 april år 1998 läsa följande:

"Mönstret, som GP berättade om tidigare, att invandrare i tonåren väljer ut och rånar jämnåriga svenskar är detsamma. Rånarna tar inte bara bytet och försvinner. De stannar kvar och trakasserar sitt offer.

- Jag har talat med mina kollegor och i samtliga utredningar går mönstret igen. Svenskar är rånoffer och rånarna är invandrare från nordöstra Göteborg, säger Hans Millegård. [...]

Polisens bild av att det rör sig om rasism mot svenskar har förstärkts under utredningens gång. Ett rånoffer har berättat att rånarna först frågade om han kom från Sverige innan de slog till."

SVERIGEDEMOKRATERNA

– ett demokratiskt parti

Sverigedemokraterna blir ofta beskyllda för att vara "främlingsfientligt", "högerextremt", "rasistiskt" och "odemokratiskt". Här bemöter vi anklagelserna och visar att våra motståndares beskyllningar är rena osanningar.

1. "Sverigedemokraterna är främlingsfientliga"

Det är inte sant att vi är fientliga mot invandrare. Vad partiet vänder sig emot är en viss politik beträffande invandring och integration – inte enskilda individer.

2. "Sverigedemokraterna är rasister"

Vi tar bestämt avstånd ifrån rasism, och anser att alla människor har lika värde. Däremot kan inte varje människa på jorden ha rätt att bo i Sverige, och därmed få tillgång till det svenska välfärdssystemet. Det är inte rasism att vilja reglera invandringen. Varje land måste få bestämma över sin egen invandringspolitik.

3. "Sverigedemokraterna är högerextrema"

Vi vill värna vanliga svenskars intressen. Vi vill ha en grundläggande trygghet för alla och vi vill minska klassklyftorna. Det är knappast någon klassisk högerpolitik. Och den som letar efter extremism i våra program får leta länge. Vi säger sådant som vanligt folk tänker. Det är inte extremism.

4. "Sverigedemokraterna är odemokratiska"

Vi ställer helhjärtat upp bakom idéerna om demokratiska fri- och rättigheter. Vårt principprogram ger stöd för FN:s deklaration om de mänskliga rättigheterna. Om det är Sverigedemokraternas invandringspolitik som ligger bakom denna beskyllning, borde i så fall också länder som exempelvis Danmark och Finland betraktas som odemokratiska. De för nämligen den politik vi vill ha här i Sverige.

5. "Sverigedemokraterna är brottsbelastade"

Vi brukar beskyllas för att våra medlemmar är brottsbelastade. Men i jämförelse med riksdagspartierna ligger vi mycket bra till. Under valrörelsen 2006 framkom uppgifter som gjorde gällande att drygt 10 procent av Sverigedemokraternas kandidater var straffade vid något tillfälle, vilket också lyftes fram i media. Den 13 september rapporterade dock Sveriges Radio – Ekot, att så många som 19 procent, nästan var femte politiker, av riksdagspartiernas kandidater till riksdag och till kommunfullmäktigeförsamlingar runt om i landet, var dömda för något brott (småbrott med böter som påföljd och som delas ut av polis är dock inte inräknade här). Således var andelen dömda bland Sverigedemokraternas kandidater lägre än bland riksdagspartierna. Detta talar dock media helst inte om.

6. "Sverigedemokraterna sprider lögn och fördomar"

Vår ambition har alltid varit att vila på välgrundade fakta och föra fram sanningar. Ofta är det vi som fått göra folk uppmärksamma på obehagliga uppgifter kring till exempel invandranes överrepresentation inom brottsstatistiken, när etablissemangen försökt mörklägga, skyla över och bortförklara. Denna tidning är ett bra exempel på detta. Samtliga påståenden i denna tidning är naturligtvis väl underbyggda och baserade på fakta.

Som vi här visar, finns det inget fog för anklagelserna ovan. Anklagelserna är i själva verket bara svepskäl. Den verkliga anledningen till dessa anklagelser, är att Sverigedemokraterna förespråkar en stramare invandringspolitik. Det finns i själva verket ingen invandringskritisk person eller organisation, som kan få "godkänt" av våra svenska makthavare. Varje försök till invandringskritik stämplas och förtalas. Syftet är att skrämja det svenska folket till tystnad och lydnad.

Sverigedemokraterna tänker dock inte låta sig skrämjas av detta. Vår ambition är att bygga en bred ny folkrörelse med vanligt folk och vanliga åsikter. Vi vill önska er alla varmt välkomna i denna folkrörelse!

FLER FAKTA OM PERSONRÅNEN:

Anders Göransson, Rånkommissionen: "Vi pratar ju då om vålds- och rånproblematiken och då framförallt personrån som ju jag jobbar med och även butiksrån och majoriteten av dem som begår de här brotten har ju invandrarbakgrund."

Speakerröst: "Invandragängen som rånar är ibland rasister och väljer offer efter nationalitet."

Polismannen Ulf: "För ett tag sedan hade vi ett östafrikanskt gäng, som gick på damer faktiskt, och då vara det bara svenska damer som de gick på. De avbröt till och med ett rån, ett personrån, när de upptäckte att det var en dam med slöja på. Så de gick inte på sina egna muslimska kvinnor utan det var bara svenska damer som de gick på."

Polisinspektör Lars-Olof Johnsson: "Invandrarungdomar och även då upp i vuxen ålder är klart överrepresenterade. När jag kommer till ett jobb och får ett larm och kommer fram till ett ärende, så är det ju påfallande ofta människor med ickesvensk bakgrund."

Speakerröst: "Enligt beräkningar kan det begås 18 000 personrån varje år i landet..."

Sverigedemokraternas nya ansikten

Bilden av den typiske sverigedemokraten bygger allt för ofta på den stereotypa bild som journalister, politiker och andra meningsmotståndare målar upp och förmedlar. Som ni kanske vet brukar man anklaga oss för att vara allt från "rasister" till "främlingsfientliga". Detta är naturligtvis felaktigt, och när jag träffar personer som är medlemmar i Sverigedemokraterna, slår det mig hur pass ofta jag träffar människor som har invandrarbakgrund, långt från den bild som målas upp av andra.

Jens Leandersson

jens.leandersson@sverigedemokraterna.se

Båttekniker från Kroatien

En av dessa är Zvonko Borcic, ersättare i kommunstyrelsen i Landskrona och ledamot i flera andra nämnder. Zvonko är född och upp vuxen i Kroatien, där han utbildade sig till båttekniker. Till Sverige kom han 1964, och endast två dagar efter det att han stigit i land här, började han jobba på Öresundsvarvet i Landskrona. När varvet lades ned 1983 gick han endast arbetslös i två veckor innan han fick jobb, först som lagerchef och sedan som tryckeriarbetare.

Som alla andra på Öresundsvarvet, anslöts Zvonko via fackförbundet till socialdemokraterna. Det fackliga intresset har alltid varit stort, berättar Zvonko, och under fem år var han lokalordförande i Grafiska Fackförbundet. Efter att ha varit aktiv i socialdemokraterna i ett antal år, bestämde han sig dock till slut för att engagera sig i Sverigedemokraterna.

- Sverigedemokraterna driver en ärlig politik, det folk säger och tycker. Sverigedemokraternas politik är att förbättra för äldre och omsorgssituationer, trygghet på gator och torg, sjukvård, minskande av kriminalitet och tjänstgörande poliser dygnet runt i Landskrona, berättar Zvonko och fortsätter:

- När jag pratade med andra äldre utlänningar, så ville de att jag skulle engagera mig och säga det vi alla tycker. Landskrona har blivit en laglös stad med en massa kriminella invandrarungdomar. Alla vet det men inga politiker utom sverigedemokraternas vågar säga det. Alla som gör rätt för sig och anpassar till svenska lagar och regler är välkomna, tar seden dit man kommer alltså.

Zvonko Borcic har en spännande historia att berätta, och vårt samtal blir över en timme längre än vad jag tänkt mig, men jag fångas av hans berättelse. När Zvonko berättar att han genom sitt engagemang i Kroatiska riksförbundet, valdes som ombud till ett integrationsprojekt för hela Sverige i Stockholm år 2000, direkt underställt dåvarande integrationsministern Mona Sahlin, tror jag först inte det är sant. På sin röst avslöjar Zvonko hur besviken han är på socialdemokraterna och i synnerhet Sahlin, då de inte ville ta del av verkligheten. Han menar att Sahlin varken är intresserad av att lyssna eller försöka förstå problemen i samhället. Hela integrationsprojektet var bara ett sätt att få något symboliskt vackert att visa upp, menar Zvonko. Mötena som hölls upplevdes som

meningslösa av deltagarna, då Sahlin själv sällan var närvarande, trots hon var ansvarig. När det framkom kritik mot integrationspolitiken, stopades det under mattan eller gömdes undan. Sahlin var bara intresserad att lyfta fram det positiva, alla socialdemokrater var bara intresserade av belysa det som var bra:

- När jag sa att det och det är dåligt och behöver förändras, så ville man inte lyssna utan man påstod att jag inte förstod. På grund av att integrationsprojektet inte gav något resultat så hoppade jag av. Jag anser inte att det är samhällets uppgift att invandrarna anpassar sig och kommer in i samhället, utan det är deras eget ansvar tillsammans med invandrarföröreningarna. Men det ställs inga krav på invandrarföröreningarna att redovisa vad förslags arbete som gjorts för integrationen.

Allt fler har börjat inse att dagens Sverige inte har mycket gemensamt med gårdagens, så även Zvonko:

- Sverige är ett annat land idag än det var på 60-talet. Då behövde Sverige arbetskraft, i dag måste vi stoppa invandringen och försöka skapa arbete åt dem som lever och bor i dagens Sverige. Varför ska alla fly till Sverige? Titta bara på USA, de tar knappt emot några flyktingar, trots att de är de som orsakar krig. Stoppa invandringen nu och utvisa alla de som gör något kriminellt, och inte respekterar och uppskattar det svenska samhället.

När samtalet glider in på frågan om brottslighet, vilket är det stora problemet i Landskrona idag, berättar Zvonko att han kört lastbil och levererat gods till fängelserna och med egna ögon sett att en stor majoritet av de intagna är invandrare.

"Sverigedemokraterna driver en ärlig politik, det folk säger och tycker."

Och han frågar sig vad detta egentligen kostar samhället. Polisen hade haft större befogenheter än vad de har idag om politikerna hade öppnat ögonen och sett vad som pågår i verkligheten, och om de inte kunde gömma sig bakom kostymer, lyx och fina områden, tror Zvonko. Och hade de tvingats se hur samhället ser ut för vanligt folk, hade det kanske blivit mindre prat och mer handling istället.

Zvonko menar att den ökande grova brottsligheten är en konsekvens av massinvandringen, och han frågar sig varför de andra partierna blundar för verkligheten. Samtidigt måste man bedöma varje människa som en enskild individ, menar Zvonko, och påpekar att det finns många hederliga människor som kommit till Sverige.

Finska med skinn på näsan

I Bromölla kommun, i det nordöstra hörnet av Skåne, träffar jag Margareta Lehtimäki från Finland. Socialdemokraterna i Bromölla, som för övrigt styr med egen majoritet, anklagade inför valet Sverigedemokraterna för rasism. Samtidigt visade det sig att Margareta var den enda kandidaten med invandrarbakgrund i kommunen. Socialdemokraternas svar blev att Margareta inte var en

riktig invandrare, eftersom hon kom från Finland.

Från ingenting till tre mandat blev facit för Sverigedemokraterna i Bromölla, och Margareta sitter numera i kommunfullmäktige. Det är en kvinna med skinn på näsan jag träffar. Hon säger själv att det inte är någon som trampar henne på tårna utan att hon säger ifrån. Från den dagen hon och hennes man kom till Sverige, har hon arbetat inom vården och med gamla. Något tidigare politiskt engagemang har det inte funnits, utan under många år var det folkpartiet som rösten tillföll. Men så en dag fick hon information från Sverigedemokraterna i sin brevlåda.

- Det var klarspråk som jag gillar. Det var ett parti som stod upp för sina åsikter även dagen efter, till skillnad från de andra som byter åsikter dagen efter valnatten, berättar Margareta.

Efter att varit i Landskrona och träffat Zvonko Borcic, känns det besynnerligt att sitta i den andra ändan av Skåne och lyssna på en finska som säger precis samma saker, fast med andra ord. Det är samma beskrivning av ett tidigare tryggt och harmoniskt Sverige, som kommit att bli ett kallt samhälle präglad av brottslighet, otrygghet och utanförskap.

Aven Margareta berättar att hon alltid gjort rätt för sig:

- Jag har aldrig fått en krona från socialen, men de invandrare som kommer idag har bara bidrag som intresse. Jag tycker det ska vara likadant som när jag kom hit. Sedan ska man ta hand om sitt eget folk först och främst, och andra om det finns resurser till det. Det finns många fattigpensionärer som idag lever knäpelt, trots att de jobbat hela livet eller tagit hand om barnen i hemmet, medan invandrare som kommer hit får ut mer pengar än svenska pensionärer, trots att de aldrig gjort har ett handtag. Alla pensionärer jag träffar håller med mig och är förbannade över invandrapolitiken. Pengarna räcker inte till alla.

Margareta menar vidare att riksdagspartierna är rädda för att Sverigedemokraterna ska få inflytande, och därmed få möjlighet att berätta och bekräfta för det svenska folket hur illa ställt det är med dagens Sverige.

- För socialdemokraternas del är det min erfarenhet, både från Finland och Sverige, att de bara bryr sig om sig själva. Att få behålla makten är det enda som betyder något för dem, så har alltid socialdemokraterna fungerat, menar Margareta.

Telefonen ringer och Margareta ska iväg och träffa några väninnor över en kopp kaffe. På väg västerut mot Helsingborg funderar jag över en rapport Statistiska centralbyrån (SCB) publicerade 2006. I den framkom att andelen kandidater med invandrarbakgrund på Sverigedemokraternas valsedlar var hela 16 procent, vilket i själva verket var fler än vad de enskilda riksdagspartierna hade (socialdemokraterna hade till exempel 14 procent, två procentenheter färre än Sverigedemokraterna). Jag funderar också över hur det kan komma sig att ett parti som engagerar så många invandrare kan anses vara främlingsfientligt. Jag ringer upp Zvonko Borcic i Landskrona och ber honom försöka ge svaren:

- Varken jag eller Sverigede-

Zvonko Borcic från Kroatien, är en av många med invandrarbakgrund som valt att engagera sig i Sverigedemokraterna.

mokraterna är främlingsfientliga eller något sådant. Jag har varken läst, sett eller upplevt något sådant i partierna. Det är bara medierna som försöker hitta på sådant för att smutska oss.

Och på frågan hur folk i allmänhet ser på att han som invandrare är engagerad i Sverigedemokraterna, svarar han:

- Jag har bara fått positiva reaktioner över att jag är sverigedemokrat. Många ringer för att berömma och uppmuntra mig. Men många som träffar mig för första gången, blir förvånade att jag som invandrare är aktiv i Sverigedemokraterna. Men jag menar att det är skillnad på att vara invandrare och invandrar. Vi invandrare som kom till Sverige för att arbeta har inget gemensamt med de invandrare som kommer idag. Det är många invandrare som röstar på Sverigedemokraterna, men det finns även en rädsla för att bli aktiv. Många invandrare frågar sig varför de invandrare som kommer idag är så otacksamma. Något är helt galet när invandrare redan i hemlandet vet mer om lagar och rättigheter i Sverige än infödda svenskar.

Med rötter i Estland och Finland

Väl framme i Helsingborg träffar jag Kaarina Andersson, gruppleadare för Sverigedemokraterna i Helsingborg. Kaarina arbetar halvtid på Sverigedemokraternas kansli och jobbar halvtid som egenföretagare.

"Varken jag eller Sverigedemokraterna är främlingsfientliga eller något sådant."

Kaarina är född i Sverige, med en mamma från Finland och en pappa från Estland. Till Sverige flydde föräldrarna undan den sovjetiska ockupationen 1945. Kaarina berättar om sin uppväxt och hur hennes föräldrar gjorde allt för att hon skulle bli svensk.

Detta är den andra mandatperioden i kommunfullmäktige och de politiska uppdragen är flera; kommunstyrelsen och uppdrag i distriktet ska kombineras ihop med arbete och familj.

Telefonen ringer och avbryter oss på kontoret flera gånger; det är folk som vill beställa information och det är människor som bara vill berätta om orättvisorna i samhället.

- Just nu pendlar man mellan

hopp och förtvivlan. Ingenting tycks fungera i vårt samhälle när det gäller exempelvis äldreomsorg, sjukvård, skola, barnomsorg, allmän ordning med mera. Ingen tar ansvar och människor bollas ständigt runt med sina frågor utan att få något riktigt svar. De som drabbas värst är de svaga grupperna i vårt samhälle, säger Kaarina.

Jag inser ganska fort att Kaarina stämmer dåligt in i bilden av en invandrare, då hon talar perfekt svenska och inte bär några yttre drag som skulle kunna visa på hennes invandrarbakgrund. Kaarina ser sig heller inte som kvinna med invandrarbakgrund:

- Den bästa integrationen är att ta eget ansvar och anpassa sig till det svenska, det har min mor alltid uppmanat mig till, och även mina föräldrar levde efter det mottot. Jag har ju en fördel med att de flesta människor jag pratar med betraktar mig som svensk. Men jag är statistiskt sett invandrare då mina föräldrar inte är födda här.

Ett ansikte för invandrarna

Som avslutning ringer jag upp Anna Hagwall, andre vice ordförande i Sverigedemokraterna. Anna har kommit att bli ett ansikte för invandrare som kommit till Sverige, arbetat och anpassat sig och blivit en naturlig del av det svenska samhället. Allt fler personer med invandrarbakgrund blir medlemmar i Sverigedemokraterna, och förklaringen är enligt Anna Hagwall följande:

- De har lyckats allihopa; de har barn som har anpassat sig och de känner svenska familjer. [...] Som invandrare är det dessutom lättare att vara kritisk till massinvandringen och stå upp för den svenska kulturen utan att bli anklagad för att vara rasist.

Anna Hagwalls ord via telefon känns som en bra sammanfattning över hur den faktiska bilden ser ut i Sverige. Det är i princip omöjligt att föra fram kritiska åsikter kring svensk invandrings- och integrationspolitik utan att bli kallad främlingsfientlig. Samtidigt är alla utan politiska skyglappar medvetna om att flertalet av de problem vi har i Sverige hänger samman med just svensk invandringspolitik. Frågan är nu bara om vi ska få upp frågan på dagordningen eller inte. Mycket hänger på om vi får se Sverigedemokraterna i riksdagen 2010. Och får jag komma med en gissning, tror jag att så blir fallet.

SOM SAGT...

<http://bartjolomsky.blogspot.com>

"Om DO får bestämma så kommer så småningom korset på den Svenska flaggan plockas bort eftersom den är mot dagens mångkulturella samhälle och politiskt inkorrekt"

Enligt DO (Diskrimineringsombudsmannen) vill man förbjuda skolavslutning i kyrkan samt sången "den blomstertid nu kommer" eftersom "Sverige inte längre är ett kristet homogent land"

Barockt

MATTIAS KARLSSON
KOMMENTERAR UTTALANDEN

"Vi vore inget, ingenting alls, utan vår mångkultur."

(Åsa Petersen, ledarskribent, Aftonbladet 9/6-06)

Nu blir jag förvirrad. Statsminister Fredrik Reinfeldt har ju tidigare sagt att vi åtminstone skulle vara barbarer utan mångkulturen. Skulle vi inte ens vara det? Skulle vi bara upphöra att existera? Det låter ruskigt. Bäst att vi ökar invandringen lite till. För säkerhets skull...

*

"Vi kan inte inbilla oss att det är harmlöst att heja på landslaget, gratta kungen på födelsedagen eller sjunga nationalsången."

(Peter Larsson, Aftonbladet 9/8-04)

Kulturskribenten Peter Larsson gör vad han kan för att medverka i det pågående lustmordet på den svenska identiteten. När den antisvenska inkvisitionen nu har avverkat såväl Allsång på Skansen som landslaget ska det bli intressant att se vad som väcker deras vrede härnäst. Bingolotto och de svenska dansbanden torde ligga ganska risigt till.

*

"Ställ alla vita, långa, heterosexuella, blonda och blåögda män mellan 40 och 50 år längst ner i anställningshierarkin de närmaste fem åren."

(Zoran Alagic, presschef på Lärarnas Riksförbund, och Kurdo Baksi, redaktör för Svartvitt.se i Sydsvenska Dagbladet 9/1-07)

För att illustrera hur diskriminerande och kränkande det här uttalandet är hade jag tänkt byta ut de beskrivna attributen mot dess motsatser, men

vid närmare eftertanke tror jag att jag avstår eftersom jag då skulle behöva oro mig för ett åtal om hets mot folkgrupp och ett eventuellt påföljande fängelsestraff. Någon sådan oro behöver dock inte herrarna Baksi och Alagic känna eftersom den lagen inte gäller dem. "Alla djur är jämlika, men vissa djur är jämlikare än andra", som den Orwellska grisen sa.

*

"Det kan handla om olaga diskriminering."

(Sonya Aho, diskrimineringsombudsman, Mitt i Västastan 19/10-02)

DO går till storms mot att Adolf Fredriks musikskola har sången "Nu tändas tusen juleljus" som obligatoriskt sångprov, eftersom "det inte är särskilt troligt att till exempel muslimer kan den sången". Det är mycket i det svenska samhället som det inte är särskilt troligt att muslimer känner till, såsom demokrati och jämställdhet, och även dessa företeelser torde nu vara att betrakta som olaga diskriminering.

*

"Jag tycker inte om undersökningen. Vi vill betona likheterna mellan svenskar och invandrare."

(Raouf Ressaissi på Integrationsverket, Aftonbladet 19/8-03)

Ovanstående motivering användes för att avfärda en undersökning från Väg- och trafikinstitutet som visade att invandrare från Afrika och Mellanöstern är inblandade i minst fyra gånger så många bilolyckor som svenskar. Att upprätthålla illusionen om det problemfria mångkulturella samhället är uppenbarligen viktigare än att rädda liv i trafiken.

Den Förbannade sverigedemokraten

Linus är en tvåbarnsfar i sina bästa år som försörjer sig som kontorsrått och som nästan alltid har ett leende på läpparna. Han bor med sin familj i Stockholm och är på fritiden aktiv i Sverigedemokraterna.

Linus kom en dag att tänka på hur många arga e-brev han skickar, företrädesvis till journalister, bara för att inte spricka av ilska - allt till ingen nytta. Därför startade han en blogg med namnet *Den förbannade sverigedemokraten*. Bloggen genomsyras av en lätt ilsken attityd. Ömsom med glimten i ögat, ömsom på blodigt allvar.

Många sköna skratt

I en artikel Sydsvenska Dagbladet den 4 oktober avslöjas att socialdemokraterna i Malmö tagit fram ett strategidokument för de tre år som återstår till nästa riksdagsval. Strategin som läggs fram i dokumentet går bland annat, enligt Sydsvenskan, ut på att "ta tillbaka väljare från sd". Detta skall enligt samma källa göras genom "riktade kampanjer mot valkretsar och bostadsområden där sverigedemokraterna fick ett starkt stöd". Vidare ska socialdemokraterna, enligt Malmöordföranden Christine Axelsson, nu "ta debatten med sverigedemokraterna".

Därutöver avslöjas den 5 oktober att sossarna genom tvångsåtgärder vill sprida nyanlända flyktingar över landet för att "fördela flyktingmottagandet jämnare mellan landets kommuner".

Hååå ja ja... jag vet inte var jag ska börja. Vilket är egentligen mest humoristiskt?

Sossarnas "strategidokument" är ju helt underbart! Inte bara avslöjar man hur man tidigare struntat i stora väljargrupper, man visar dessutom att den gröt man upplåter logi åt mellan sina öron bara är, just det - gröt. Detta dels genom att tro att populistiskt lismande i form av gårdsfester och riktade kampanjer ska ta tillbaka väljare från sd, dels för att man oanfäktat odlar vidare på sin översittarattityd vars främsta intellektuella substans ligger i att ljuga om sina motståndare och hitta på fula namn på saker man inte förstår. (Lite som attityden i den här artikeln, fast av helt andra anledningar, och helt utan humor.)

Att sossarna nu för femtielste gången babblar om att "ta debatten" hade ju inte varit så förvånansvärt om det skett för något år sedan, men jag trodde, naivt nog, att politiskt självmord hade blivit "ute" bland sossarna efter att Sahlin lekte kamikazepilot i TV4.

Men visst, skjut bara, vi bangar aldrig på debatt! Observera dock att ordet debatt INTE betyder en diskussion med godtycklig alkis på Möllevången som säger sig ha röstat på oss. Debatt betyder meningsutbyte inför publik, och det är just det där med publiken som jag tror socialdemokrater är så rädda för; de är, precis som andra röda despotiska översittare genom historien, helt enkelt ovana att träffa på människor som vågar säga ifrån.

Sist men inte minst, sossarnas förslag om att med tvång sprida flyktingarna över landet är kanske det härligaste av alla härliga utspel från s den senaste tiden. Man undrar ju hur det ska bli med den härliga berikande mångkulturen när inte syrianer får bosätta sig där andra syrianer bor? Eller irakier med andra irakier? De kommer att bli svenskar ju! De kommer ju assimileras! Desutom har ju alla människor rätt att bo var de vill i världen, och det borde väl rimligen även gälla inom en och samma nation?

Förutom att sossarna håller kvar vid den närmast mentalsjuka idén om att människor som flytt från krig prompt måste bosätta sig permanent i landet de flytt till, så börjar man uppenbarligen närma sig sd. Frågan är vem som kommer att gynnas av det. För det är ju ändå på något vis så att kopian alltid står sig slätt mot originalet. Därtill är det ju väldigt långt kvar tills s uppnått full insikt i problematiken och med trovärdighet kan angripa våra väljare.

Men, det skall sägas, ingen blir gladare än jag den dagen sossarna stjäla alla våra idéer och på så vis raderar oss från den politiska arenan. Den dagen det sker så kan jag börja ägna mig åt vettigare saker än att sitta här och vara förbannad...

Pest eller kolera, vad väljer Du?

I Reinfeldts ^{nysa} Sverige...

Foto: Ulrika Vendelbo

"Ursvenskt är bara barbariet. Resten av utvecklingen har kommit utifrån."

- Statsminister Fredrik Reinfeldt på besök i Södertäljeförorten Ronna, hösten 2006

Ovanstående är inte riktigt sant. Självföraktet är också ett ursvenskt drag och denna ädla konst behärskar statsminister Reinfeldt uppenbarligen tillfullo. Sinne för ironi tycks han dock sakna helt, för hur skall man annars förklara att ovanstående uttalande gjordes på just den plats där mer "utvecklade" befolkningsgrupper för bara två år sedan visade oss barbarer hur man på ett civiliserat sätt kastar sten på unga flickor och beskjuter polisstationer med automatvapen?

I "Måna muslims" Sverige...

"Jag tror att det lite är det som gör svenskar så avundsjuka på invandrargrupper. Ni har en kultur, en identitet, en historia, någonting som binder ihop er. Och vad har vi? Vi har midsommar och sådana töntiga saker."

- Socialdemokraternas partiledare Mona Sahlin i tidningen "Euroturk", mars 2002

Utan att själv förstå det, beklagar sig Mona Sahlin över de förödande konsekvenserna av flera decenniers socialdemokratisk kultur- och skolpolitik.

Foto: Pawel Flato

Välj sverigedemokraterna istället!